

70-året for befrielsen 4. maj på Rådhuspladsen, Kbh. Foto: Horserød-Stutthof-foreningen

TEMA: EU bestemmer
Skjult oprustning
Valgkamp er kamp mod nedskæringer

STOP KRIGSFLYENE FØR DE LETER

Valgkamp er kamp mod privatiseringer, nedskæringer, krigsfly ...

Det kan være, at et folketingsvalg i første halvdel af 2015 er afblæst. Men valgkampen er det ikke. Den bliver stadig mere skinger, mens millioner postes i annoncer og spindoktorer på overtid, og det offentlige rum forurenes af tvivlsomme budskaber fra partierne og deres frontfigurer.

De rigtig seriøse spørgsmål holdes uden for synsfeltet. F.eks. den intensiverede oprustning og det mørklagte indkøb af pansrede mandskabsvogne for fem milliarder kr. eller de planlagte 30 milliarder til krigsfly. Begge dele især tænkt til brug uden for Danmarks grænser. Eller Danmarks rolle i den ny kolde krig i Europa og deltagelse i NATO's fremrykning til Ruslands grænser. Eller den planlagte suverænitetssafgivelse ved dansk indtræden i EU's bankunion.

Eller for at tage nogle mindre ting: F.eks. bevæbningen af politiet i København med synlige maskinpistoler, der fremvises på gaderne og i Fælledparken 1. maj som bekæmpelse af terrorister. Men det er ikke mindst et signal til arbejderne og befolkningen om, hvem der har magten, og hvem der ville bruge den. Eller f.eks. medicinprisernes himmelflugt, som vælter sundhedsbudgetterne. Eller den stadige stribe af konkurser for privatiserede offentlige ydelser – fra plejehjem til børneinstitutioner. Alle disse store og små sager – og mange andre med dem – søges holdt ude af valgkampen af begge bloggene og forties eller nedtones i mainstreammedierne, der er en del af det af det politiske spil i det borgerlige demokrati.

Blockkene er nemlig grundlæggende enige i alle disse spørgsmål. Flere penge til militær, politi og lov-og-orden. Et flertal af danskerne er imod både krigene og oprustningen. Men ikke 'rød' og blå blok. Flere udliciteringer og privatiseringer i et hurtigere tempo. Kommunalreformen og oprettelsen af regionerne tog sigte på at fremme privatiseringsprocessen.

Hvor der er udliciteret og privatiseret er det generelt blevet dyrere og dårligere. Det viser alle hidtidige danske erfaringer – oh det har New Zealand og Sverige, der er lidt længere fremme end Danmark, bevist til overmål.

Nu melder blå blok ud, at man vil nedlægge de fem regioner, som det kostede milliarder at etablere i 2007, da de 13 amter blev nedlagt. Nogle af amternes funktioner gik over til kommunerne, med stærkt negative konsekvenser. – som hele handikapområdet, der blev hårdt ramt af reformen. Regionerne står nu kun for sygehusdriften, og den skal ifølge blå blok overdrages til '5 sundhedsfællesskaber' med 'professionelle bestyrelser'. Strukturreformen var en genvej til privatisering af hele sundheds- og plejemarkeder. Regionernes nedlæggelse vil være et springbræt for totalprivatisering af hospitalsvæsenet. En kommende Løkke-regerings 'Dong-projekt'.

'Rødt' og blå i dansk politik er grundlæggende enige i retningen og i gennemførelsen af EU's nyliberale økonomiske politik. Uenighederne drejer sig om tempo, om taktik, ikke om principperne. De har præsteret den ene nedskæringsreform efter den anden. Hver evig eneste gang er det arbejderne, folk på overførselsindkomster fra arbejdsløse og bistandsmodtagere til pensionister, der har betalt, mens kapitalisterne har fået skattelettelse på skattelettelse. De to blokke er begge garanter for mange flere nedskæringsreformer, mere krig og militarisering, flere privatiseringer, generelle lønnedgange og forringede levevilkår for de mange – og for mere guld til de rige.

Derfor må valgkamp være kamp mod privatiseringer, nedskæringer, krigsfly ... Og så videre.

Redaktionen 12. maj 2015

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: KPnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2015
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 450 kr.

Institutioner
1 år 600 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
19. juni 2015
Deadline næste nr. 12.06.15

*'Integrationspakken':***Systematisk løndumping og Working Poor**

Thorning-regeringen vil vise 'handlekraft', før folketingsvalget udskrives. Det skal ikke hedde sig, at det bliver ved valgplakaternes snak om, at asylsøgere skal arbejde fra dag ét. Den fremlægger nu sin såkaldte integrationspakke som lovforslag for folketinget uden som normalt at have sikret sig et flertal ved forhandlinger med andre partier forinden. Den skal efter planen træde i kraft fra 1. juli.

Den eneste forskel i forhold til den tidligere fremlagte 'integrationspakke' er, at lovforslaget præciserer, at flygtninge og familiesammenførte skal arbejde *mindst* 10 timer om ugen i jobs med løntilskud, praktik eller i et af de berygtede 'nyttejobs' inden for et tre-årigt integrationsprogram.

Det konkrete mindstetimetil er sat på, fordi højrepartierne tolkede det første udspil, som at flygtningene kunne nøjes med at arbejde en enkelt time ugentligt. Minister Henrik Dam Kristensen forklarer, at med nyttejobs og danskundervisning og andre 'pligter' fra dag ét bliver asylsøgende stillet over for et krav om ca. 37 timers arbejde lige fra begyndelsen.

Der føres valgkamp på, hvem der kan overtrumfe hinanden i at banke hårdst på flygtninge og indvandrere. Venstre vil ikke stemme for lovforslaget, fordi det ikke kræver 37 timers 'regulært' arbejde fra dag ét. De Konservative udbasunerer, at de er rykket til højre og er det sande gamle danske højreparti, og fører sin kulsorte kampagne for at sidestille muslimer og nazister. Dansk Folkeparti nøjes med at fremhæve sig selv som den ægte vare.

Det er alt sammen valgkamp, der koger.

De skiftende danske regeringer og både blå og 'rød' blok har gjort, hvad de kunne, og gør, hvad de kan, for at skabe et lavtlønsarbejdsmarked med flygtninge og indvandrere – og senere også østarbejdere – i den grimme rolle som løntrykkende skurke.

Det hele er orkestreret af arbejdsgiverne og deres ministre.

Da Anders Fogh-regeringen fremlagde sin diskriminerende og racistiske 'integrationspolitik' – blandt andet med stærkt forringede ydelser til flygtninge – konstaterede Kommunistisk Politik:

Folketingsvalg 2015

"Handler regeringens integrationsudspil om integration? Nej – den røde tråd i det, som i finansloven og dens øvrige 'reformer', er skabelsen af et *lavtlønsarbejdsmarked*. Og med indvandrere/flygtninge i en hovedrolle som løntrykkere."

Det er nøjagtig den samme politik, Thorning-regeringen følger. Hun lader sig også inspirere af 'veninden' Angela Merkel, som det er lykkedes at skabe et arbejdsmarked med en bund af '*working poor*'. Tyske lønninger er attraktive – for danske politikere og kapitalister. Hver tiende tysker, som har arbejde,

lever under fattigdomsgrænsen og har ikke råd til en normal tilværelse.

De danske politikere lader sig samtidig inspirere af USA. Det er ikke bare Anders Fogh, der har Stars & Stripes i øjnene. De vil kopiere hele den amerikanske kapitalismemodell med alle dens dybt asociale sider, mens de konsekvent fjerner de bedste ved den danske. Ingen af de to regeringsalternativer fører 'integrationspolitik' – de fører klassekamp mod arbejderklassen og alle arbejdende og bruger flygtninge og indvandrere som syndebukke.

Det handler om systematisk løndumping, systematisk skabelse af et lavtlønsarbejdsmarked og en udstødt gruppe af '*working poor*' og en endnu mere udstødt gruppe af kontanthjælpsmodtagere på forskellige ydelser uanset etnicitet.

Det handler om at splitte arbejderne modstand og forhindre en fælles kamp.

Privatiseringsbølgen:

450 børneinstitutioner ramt af konkurs

Tryghed er ikke en del af privatiseringsbølgen. Men skandaler og konkurser er det.

Frie Børnehaver og Fritidshjem er gået konkurs efter kaos i organisationen og rod i regnskaberne. Det var den største paraplyorganisation, med omkring 450 børnehaver og fritidshjem over hele landet, ligesom den var ejer af og har drevet flere institutioner. Konkursen sker efter længere tids uro og fyring af bestyrelsesformanden og den administrative leder.

Det var en gruppe medarbejdere i Frie Børnehaver og Fritidshjem, der rettede henvendelse for at få foreningen begæret konkurs. Det skete på baggrund af, at der ikke var penge til at udbetale løn til medarbejderne for april måned.

I pædagogernes fagforening BUPL mener man ikke, at der er grund til bekymring for medlemmernes løn. BUPL forventer på nuværende tidspunkt, at Frie Børnehaver har holdt medlemsinstitutionernes og foreningens økonomi adskilt. Så længe det er tilfældet, er der ikke grund til bekymring for størstedelen af medlemmerne, lyder det fra BUPL.

Ifølge flere kilder viste det sig, at foreningen kun havde likviditet til tre dage, og da der ingen aftaler var om fremtidig finansiering af likviditeten, var kursen rettet mod konkurs, skriver Denoffentlige.dk.

Stop privatiseringerne!

Sporene skræmmer

Hvad der kommer til at ske med 450 børnehaver og fritidshjem vides ikke. De forsøges foreløbig solgt videre. Hvad der kommer til at ske med alle de børn, der går der, vides ikke. Hvad der kommer til at ske med de ansatte, vides heller ikke.

Tryghed er ikke en del af privatiseringsbølgen.

Sporene fra vore nabolande Sverige og Norge skræmmer. Her har store skole- og institutionskoncerner drejet nøglen om fra den ene dag til den anden.

Det offentlige betaler

Den offentlige sektor flytter hver måned flere og flere offentlige midler fra de offentlige institutioner til de private. Det sker uden regnskabskrav og kontrol. Tværtimod er det nu lovliggjort at hive overskud ud af private børneinstitutioner.

Kommunerne har med henholdsvis den blå og røde bloks EU-lovtilpasninger med fritvalgs- og dagtilbudsloven pligt til at sikre privat institutioners økonomi med samme tilskud som til offentlige børneinstitutioner. Pengene tages fra kommunernes børnebudget.

Men kommunerne har intet tilsyn med de private institutioners drift. Der føres ikke kontrol med de offentlige midler. Det er op til den enkelte kommune, om de stiller krav om driftsgaranti til brug i tilfælde af, at institutionen pludselig lukker.

Kommunerne har derimod pligt til med dags varsel at anvise plads i andre institutioner ved lukning.

Pr. 12 maj overtog det finske økonomi- og vikarselskab Accountor – der opererer i de nordiske lande, Ukraine, Holland og Rusland - paraplyorganisationen Frie Børnehaver og Fritidshjem. Dermed fortsættes driften, men den tilknyttede politiske organisation nedlægges.

Et andet Universitet: Studerende i aktion

Den 15. april blokerede Et Andet Universitet rektoraterne på RUC, KU og AU. Et Andet Universitet kæmper for et frit og demokratisk universitet.

På Aarhus Universitet blev blokaden fjernet af politiet efter kort tid. På KU og på RUC opretholder de studerende fortsat blokaderne.

- Vi stopper ikke før, vi har tilkæmpet os et frit og demokratisk universitet. Vi bliver indtil vores krav er opfyldt!," udtaler talsperson for Et Andet Universitet på KU, Jeanette Søgaard.

Aktionerne foregår under paroler som 'FOR ET FRIT OG DEMOKRATISK UNIVERSITET!', '- ERHVERVSLIVET UD AF UNIVERSITETET!' og 'TRÆK REFORMERNE TILBAGE (VÆK MED FREMDRIFTSREFORM OG DIMENSIONERINGSPLAN)!

Østjylland: Store protester mod nye sundhedsnedsækninger

Region Østjylland rammes af den største sparerunde nogensinde, og grundlæggende former for sundhedssikring skæres væk til fordel for centralisering og stigende udgifter til medicinalindustrien. Borgermøder i de seneste dage har samlet 400 mennesker i Silkeborg og 800 i Grenå.

Sygdomsbehandling koncentrerer på supersygehuset Skejby, budgetterne skæres på de øvrige sygehuse i regionen, og ude i de mindre byer og landområder overlades man til at rejse langt og vente alt for længe på akut behandling.

800 mennesker forsamlet i Grenå sagde nej til at være uden akutberedskab.

En akutlægebil til Djursland og Randers

Akutklinikken i Grenå skal stort set lukke og fremover kun stå for røntgen- og blodprøveundersøgelser. Djurslands eneste akutlægebil skal flyttes til Midtdjursland, hvilket betyder, at én lægebil skal servicere Randers og hele Djursland.

Afstandene bliver meget store, og risikoen for, at bilen er optaget, når der er brug for den, er stor.

”Der er langt mere brug for at tilføre mere til den smule, vi har, end at skære det væk,” udtaler talsmand for Akutklinikken i Grenå, Mette Kirk.

Akutbilen vil desuden ikke længere være bemannet med en læge. Det er en yderligere forringelse, da andre faggrupper ikke besidder akutlægens kompetencer.

Der vil fremover være 60 km til et hvert sundhedstilbud uden for lægernes åbningstider, også lægevagten.

Silkeborg kæmper

I Silkeborg frygter man, at besparelser på hospitalet betyder, at næste skridt er en lukning. To tredjedele de 61 sengepladser skal efter planen skæres væk. I Grenå er sygehuset allerede lukket, og kun akutklinikken blev dengang tilbage. I Silkeborg er det ikke første gang, der har været kamp for hospitallets overlevelse.

”I Silkeborg er vi kendt for, at vi kæmper, og vi skal nok blive ved med at kæmpe,” siger sygeplejerske Britt Foged.

Planen er, at akutklinikken her helt skal spares væk.

Sparekataloget er konstrueret, så der skal spares lidt mindre end de foreslåede områder i kataloget. Taktikken fra regionens side synes at være at lægge nogle meget markante og synlige besparelser frem og få modstanden til at samles om dem.

Logo for Red Silkeborg. Lokale protestgrupper forsøger hver for sig at redde netop deres akutlægebil eller Sygehus

Bliver mobiliseringen stærk nok, er der penge til, at noget kan trækkes tilbage.

På Århus Universitetshospital skal der f.eks. spares 200 millioner, og alle afdelinger og personalegrupper vil blive ramt, men det sker tilsyneladende mere efter grønthøstermetoden.

Det gør naturligvis ikke kampen for

at bevare akutberedskabet mindre vigtig.

Kort proces

Høringsfristen er urimeligt kort, kun på knap to uger. Med de tidligere erfaringer om organisering af modstand mod nedsækningerne skal der gøres kort proces.

I Silkeborg var der på forhånd indkaldt til borgermøde allerede dagen efter, at sparekataloget var lagt frem.

Man samler nu underskrifter ind og samler sig bl.a. på denne måde til modstand mod de nye angreb på sundhedssystemet.

Akutbilen i Silkeborg kom igennem efter en tidligere mobilisering, også med underskriftsindsamling, da skadestuen dengang blev lukket. Nu er også akutbilen truet. 9652 har i skrivende stund skrevet under.

Politikernes begrundelser for de ’nødvendige besparelser’ hedder ’store medicinudgifter og byggerier’.

Dvs. planen er at centralisere sygehusvæsenet med supersygehuset, hvis priser konstant går i vejret. Og så er der de galopperende medicinudgifter til ny patentmedicin, der betyder, at store summer overflyttes fra egentlig sundhedsbehandling til medicinalindustriens profiler.

Stop købet af nye kampfly – og sælg ikke din arbejdskraft til våbenindustrien

Torsdag den 7. maj var kampagnen “Nej tak til nye kampfly” på plads i kantinen på Institut for Æstetik og Kommunikation i Nobelparken på Aarhus Universitet med banner, fredsflag, T-shirts, plakater, materiale og underskriftsindsamling. Det var en forrygende succes, som snart vil blive gentaget i en anden kantine.

Dagen efter – den 8. maj – var det Århus Universitets Karrieredag. Kampflyfabrikanterne Systematic og Terma, samt mindst fire andre noget mindre leverandører til det militære marked, forsøgte at rekruttere arbejdskraft på dagen.

”Nej tak til nye kampfly” var til stede med et budskab til de studerende, men blev ikke lukket ind. Så kampagnen tog opstilling udenfor og delte materiale ud og samlede underskrifter mod flykøbet.

Der blev uddelt en flyer med følgende tekst:

Danske politikere planlægger at købe nye kampfly til en pris af 30 milliarder.

Flyene er skabt til angrebskrig og indgår i Danmarks strategi for deltagelse i krige verden over, i alliance med USA. Ingen af de krige, Danmark har deltaget i de seneste 13 år, har skabt fred – tværtimod har de betydet omfattende ødelæggelser, millioner af dræbte og et enormt antal flygtninge.

Terma og Systematic har allerede underskrevet kontrakter om at levere til JSF-kampflyet. Danske virksomheder bygger ikke kun til de danske kampfly, men forsyner også diverse endnu mere krigeriske regimer med våbende. Dansk ekspertise har på denne måde tidligere hjulpet Tyrkiet med at bombe kurdere, og Israel med at bombe palæstinensere.

DU KAN FRIT NÆGTE AT TAGE ARBEJDE I VÅBENINDUSTRIEN

Lov om arbejdsløshedsforsikrings §63 garanterer dig, at “Et medlem, der nægter at medvirke til udvikling og produktion af krigsmateriel, jf. lov om krigsmateriel m.v., anses for at have fyldestgørende grund til at undlade at overtage arbejde eller ophøre med arbejdet” – også jf. Bistandslovens §40.

Du kan være med i kampagnen!

Bestil materiale:

T-shirt 100 kr.

plakat (A2+) 50 kr.

nejtaktilnyekampfly.wordpress.com

De danske rustningsudgifter skyder i vejret i lyn tempo i takt med krigen og forberedelserne til nye krige. Det meste holdes bag lukkede døre – og mainstreammedierne vender det blinde øje til. Der er netop med den største diskretion op til 1. maj og festlighederne for befrielsen indgået en aftale mellem partierne bag forsvarsforliget om at indkøbe nye pansrede mandskabsvogne fra General Dynamics til den formidable pris af ca. 5 milliarder kroner.

Danmark har lige fejret 70-året for befrielsen fra den nazistiske besættelse med store officielle arrangementer, men også med folkelige manifestationer med rod i modstandsbevægelsen på befrielsesaftenen den 4. maj.

De officielle arrangementer fungerer som støtte til nutidens danske krige, mens de folkelige manifestationer tager afstand fra dem og protesterer mod den fortsatte militarisering. Blandt andet de planlagte indkøb af nye kampfly til en førstepris af 30 milliarder kroner og gigantiske efterregninger for driften på togter til fremmede lande

Udgifterne til militarisering og krig skyder opad med raket fart, mens de sociale budgetter nedskæres. Anders Foghs krigeriske ’minimalstat’ – den globale natvægterstat – er snart i syne.

Men disse udgifter er dybt upopulære ligesom de danske krige i fjerne lande er det. Et klart flertal af danskerne er imod indkøbet af nye kampfly.

Derfor gås der stille med dørene. Der foretages ingen sammentællinger af de faktiske omkostninger ved militariseringen, hvor alle poster regnes med

Det drejer sig blandt andet om udgifter fra opretholdelsen af den stående professionelle hær, de talrige kostbare krigsmissioner, bomberne og vedligeholdelse af materiellet og indkøb af nyt og endnu mere morderisk og forskellige militære/civile projekter og propaganda i udlandet - lige til den omfattende overvågning af det danske samfund og til behandling og særbehandling af krigsskadede soldater.

Danmark indkøber pansrede mandskabsvogne for op til 5 milliarder kroner - og ingen taler om det

Derfor afhandles nye krigspolitiske aftaler nærmest i dyb hemmelighed – mens de velvillige mainstreammedier nøjes med notitser på beskedne pladser, hvis nyheder om nye rustningsskridt overhovedet nævnes.

Den danske offentlighed har ikke bemærket, at en ny kostbar aftale til ca. 5 milliarder kroner er blevet indgået mellem krigspartierne i 'rød' og blå blok om indkøb af nye pansrede mandskabsvogne, der kan tages med ud på nye 'missioner'. Foreløbigt mindst 206 af slagsen. En beslutning om indkøb af nyt dyrt artilleri blev ved samme lejlighed udskudt.

Krigsminister Niciólai Wammenholdt valgtale 1. maj fra LO's hovedscene i Tangkrogen i Århus om et samfund 'hvor vi passer på hinanden' og går glade i krig, mens krigsmodstanden, fredsbevægelsen og kampagnen mod køb af nye kampfly måtte nøjes med fredsscenen.

I valgkampen taler politikerne slet ikke om rustningsudgifter og sociale besparelser. På det punkt er forligspartierne også enige.

- Jeg er meget glad for, at vi nu med Piranha 5 har fundet en vinder af udbuddet på nye pansrede mandskabsvogne til forsvaret. Vores nuværende pansrede mandskabsvogn har tjent hæren godt i mange år, og vil fortsætte med det noget tid endnu, men med Piranha 5 har vi fundet den pansrede mandskabsvogn, der bedst kan løse Forsvarets opgaver i fremtiden, sagde Nicolai Wammen kortfattet til TV2, der glad viderebragte nyheden på en beskeden plads.

Piranha 5 er udviklet af firmaet Mowag GmbH, som er en del af General Dynamics European Land System, siger krigsministeriet på sin hjemmeside.

Wammen forsøger at fremstille det som et indkøb fra det neutrale Schweiz og ikke fra verdens største krigsmagt. Men General Dynamics er et af de stør-

Piranha V fra General Dynamics European Land Systems – Mowag GmbH. Fart: 105 km/t. Vægt: 33 tons. Besætning: 3 + 9 passagerer. Aktionsradius: 1.000 km

Skjult oprustning

ste amerikanske våbenfirmaer - den sjette største våbenfabrikant i verden

I et indlæg på Kampagnen Nej tak til nye kampfly's facebook side har Jørgen Leif Hanen afsløret det dystre spil om hemmeligholdelse af de faktiske rustningsomkostninger.

Under overskriften 'Forsvaret - en lukket stat i staten - og det dumme sted, man kan opholde sig' skriver han

"Imens medierne er optaget af 16.000 sports-bh'er og 40.000 par underbukser, og med påstanden om 25 års forbrug i en historie plantet i medierne onsdag aften, og som tager hele medie billedet torsdag (den 30. april hvor aftalen om indkøbet af de 206 PMV'er indgås) - Ja så bliver der uden for rampelyset indkøbt 206, ja op imod 450 PMV'er - ca.5 mia. kr.

Dette forbigår besynderligt mediernes opmærksom, ja er "Mørklagt".

Det offentliggøres (af forsvarsministeriet) torsdag sidst på eftermiddagen. Men selv vores alle sammens DR 1 kunne i deres nyheder kl.21,30 fremvise undertøj. Ikke et ord om pansrede mandskabsvogne!

Mon vi borgere bydes det samme, når de op imod 900 lastbiler, heraf 500 terrængående og 400 almindelige, som også står på ønskelisten, skal indkøbes?

Og vores krigeriske folketing er ved at gøre klar til endnu et militaristisk indkøb, med tåbelige krigsfly, så vi virkelig kan videreføre vores nuværende krig andre steder på vores jord, når USA beder os om dette."

Det hemmelige indkøb af PSV'erne og mediernes fortælle af det er endnu et eksempel på, hvordan alliancen mellem regeringen, de to blokke og de borgerlige medier kontrollerer den offentlige debat – eller mangelen på samme.

Under besættelsen var Danmark et lydland, og deltog i Hitlertyskland aggressionskrig. Er det officielle Danmark ikke nøjagtig det samme i dag – som deltager i USA's og NATOs imperialistiske krige?

Modstanden mod TTIP vokser i EU og i USA: Aftalen må udskydes mindst et år

Modstanden vokser på begge sider af Atlanten. EU's handelsministre meddeler, at TTIP ikke kan gennemføres i 2015 som planlagt, men udskydes i mindst et år.

Handels- og investeringsaftalen TTIP skulle efter planen have været på plads i løbet af 2015. Men EU's handelsministre måtte efter et møde torsdag d. 7. maj meddele, at dette ikke vil kunne lade sig gøre. Med handelsminister Mogens Jensens ord fordi 'propaganda fra modstanderne mudrer forhandlingerne og planter myter'.

Både i EU-landene og i USA er modstanden voksende. I Danmark støtter hele den reformistiske fagforening-stop idéen og efterplaprer tanketomt regeringens propaganda om 'vækst og arbejdspladser'.

Bevægelsen mod TTIP i Danmark er på begyndelsesstadiet, men dog i gang.

I en række EU-lande er modstanden synlig og langt bedre og meget bredt organiseret. 'Stop TTIP, Wir haben es satt!' og andre afholder store demonstrationer og aktioner mod TTIP. Også de store fagforeninger erkender, at TTIP er et kæmpemæssigt angreb på arbejderklassen og den brede befolkning.

I USA er andelen af tilhængere af TTIP faldet fra 55 til 41 %, og den amerikanske regering er ikke overraskende tilhænger af en hurtig aftale. Men dette kan EU ikke levere.

Mogens Jensen udtaler:

"I vores kreds er der nu en erkendelse af, at man ikke får en aftale inden udgangen af 2015, allertidligst i 2016."

Magt over staterne

I EU-systemet arbejder de uden tvivl på højtryk for at fintænke propagandaen og få det til at se ud, som om de værste knaster er høvlet af. Bl.a. ved at pynte på eller måske helt fjerne ISDS-mekanismen, der udstiller, at det er de største kapitaler, der vil få den direkte

Stop TTIP

magt gennem TTIP.

Retten til at gennemføre retssager mod stater og ændre demokratisk vedtagne politiske beslutninger og tilkæmpe rettigheder afslører med al tydelighed, at TTIP kun vil være til for de multinationale.

Men det princip gælder hele vejen gennem aftalen, der vil give monopolkapitalen direkte magt over samfundsudviklingen og få flere beføjelser til at sætte både landenes parlamenter og indgåede overenskomster ud af spillet.

I Tyskland har det været en øjenåbner, at det svenske firma Vattenfall har lagt sag an mod den tyske stat, fordi man tog en beslutning om at afskaffe atomkraft som energikilde. Det skete efter den katastrofale ulykke på Fukushima-værket i Japan.

Beslutningen nedsætter Vattenfalls profitmuligheder i Tyskland, og de har allerede nu lagt sag an mod den tyske stat. Med TTIP vil det blive en del af 'retsgrundlaget', der sætter de enkelte landes retssystemer ud af kraft. Og indflydelsen gennem parlamentariske beslutninger vil på en lang række centrale

områder være passé fra den dag, der er sagt ja til TTIP.

Uigenkaldelig privatisering

En anden aktuel debat foregår i Storbritannien, hvor befolkningen ønsker en garanti for, at TTIP ikke vil betyde, at sundhedsvæsenet bliver tvangsprivatiseret.

TTIP er bl.a. tænkt som et redskab til en voldsom udvidelse af privatiseringer. Det gælder f.eks. undervisning og sundhedsvæsen. I forhandlingerne har det været en mulighed for de enkelte EU-landes forhandlere i en eller anden udstrækning at beskytte bestemte områder fra at blive tvangsprivatiseret under TTIP. De danske forhandlere har ikke undtaget nogle områder overhovedet!

TTIP indeholder også en mekanisme, der kryptisk betegnes som 'fremadskridende liberalisering'. Uanset kvalitetsforringelserne og den totale usikkerhed, der følger med privatiseringen, vil det efter dette princip ikke være tilladt at afprivatisere og tage områderne tilbage under offentlig styring.

Helt aktuelle eksempler fra den danske virkelighed viser, hvordan private plejehjem og børnehaver går konkurs og desuden leverer skandaløse forhold i plejen. Efter TTIP's regler vil privatiseringen være uigenkaldelig.

På ministermødet fremlagde EU-kommissær Cecilia Malmström et forslag til at gøre ISDS-mekanismen mere spiselig. Hun foreslår, at der bliver ændret i systemet for udpegelse af voldgiftsmænd samt indføres en appelmulighed. Alle handelsministre bakkede op om det skitserede forslag og gav deres accept af ISDS-mekanismen, der giver ret til at anlægge sag mod stater.

Men EU er i problemer. Det går ikke så glat som forventet med at få deres nyliberale handels- og investeringsaftale presset på plads. Dette er til stor opmuntring og giver ny luft til at udvikle modstanden.

EU-forslag om muligheden for at sige nej til GMO: Rent bluff!

EU-kommissionen har stillet et forslag om det de kalder 'muligheden for at sige nej til genafgrøder i de enkelte medlemslande'. Forslaget er rent bluff og indpakket i betingelser og forbehold. Det må anses som et forsøg på at aflede kampen mod både GMO og handelsaftalen TTIP. Lad os istedet slås for et reelt forbud.

Modstanden mod genmodificerede afgrøder er stor mange steder i verden – også i de fleste europæiske lande. På grund af den udbredte skepsis har det været svært for landbrugsgiganter som Monsanto at få GMO-foden indenfor i EU – både hvad angår landbrugsproduktion og salg af fødevarer der indeholder GMO.

På trods af at GMO ikke er forbudt i EU produceres det kun i få lande og kun en enkelt grøntsag dyrkes i øjeblikket i et EU. EU tager stilling fra ansøgning til ansøgning.

GM-lobbyen har i årevis klaget over at processen har været 'blokeret' og 'gået i stå', fordi en række lande har været imod at godkende nye GM-arter til dyrkning.

I 2014 tog EU en ny beslutning på området. Angiveligt kan det enkelte EU-land nu vælge at sige nej til dyrkning af en konkret afgrøde, mens den bliver accepteret i andre lande. De håber på den måde at få gang i den 'fastlåste proces'.

Om det at sige nej egentlig ville blive en reel mulighed blev der sat store spørgsmålstejn ved op til vedtagelsen. Man kunne ikke bare sige nej. Der skulle særlige begrundelser til og de kunne ikke bestå af en almindelig skepsis overfor GMO eller det problematiske i det kæmpe forbrug af sprøjtegift, der følger med produktionen.

Begrundelserne skulle være moralsk betingede eller bestå af særlige nationale begrundelser. Bl.a. dette punkt blev blødt en smule op under processen og måske kan et EU-land i dag forbyde en konkret GM-afgrøde til dyrkning – eller måske ikke. En helt klar ret er der ikke tale om, og et land kan ikke

Polske bønder viser vejen for GMO-modstand: Fuldt forbud mod GMO-dyrkning og salg af GM-produkter ved lov

tage en principiel beslutning om at sige nej til GMO.

Nu er tiden så kommet til spørgsmålet om varer til salg i butikkerne med indehold af genmodificerede stoffer. Disse er i princippet tilladt i EU, når det enkelte indholdsstof har været igennem EFSA's vurdering og godkendelse.

Reglen siger blot at det skal mærkes på varen, når indholdet overskrider 0,9 %.

Da de allerfleste europæere ikke ønsker at indtage genmodificerede fødevarer findes de i øjeblikket stort set ikke på markedet – de vil ikke kunne sælges. Undtaget er dog hjælpestoffer som osteløbe og lignende, da 'tekniske hjælpestoffer' er undtaget mærkningsreglen.

Undtagelsen gælder også det dyrefoder der ligger bag kølediskens kødprodukter. Dyrene er stort set alle sammen opfostret på genmodificeret soja og majs – bortset fra dyr fra det økologiske landbrug, hvor GMO-foder er forbudt.

Imødekomme bekymring for TTIP?

Der er en stor bekymring i de enkelte lande om hvad der sker hvis TTIP bliver gennemført. Netop at gøre Europa for marked for GMO-produkter er USA's gigantiske landbrugsindustri hede drøm.

Måske derfor laves der nu dette røgslør, hvor det skal se ud som om vi har en flugtmulighed fra GMO? Et røgslør der skal være med til at tage luften ud af kampen mod både GMO og TTIP.

EU-kommissionen har fremsat et forslag om at det fremover skal være muligt at sige nej til salg af genmodi-

ficerede produkter i hvert enkelt EU-land.

De kalder det 'hensyn til nærhedsprincippet'. Men i bund og grund er der tale om fup og fiduser. Vi skal lules ind i en tro på, at uanset hvad der sker har vi muligheden for at sikre os mod GMO gennem et nationalt forbud.

Der er betingelser forbundet med 'nej-et'. Begrundelsen skal indeholde "legitime grunde ud over dem, der er vurderet på EU-niveau, som for eksempel faren for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet". Hensyn til sundheden tæller altså ikke.

Den afgørelse har EU's fødevarekontrol EFSA nemlig allerede taget. Når et produkt er igennem EFSA's blåstempeling er det pr definition uskadeligt.

Der er altså ingen mulighed for at afvise produktet fordi man anser genmodificerede fødevarer som sundhedsskadelige eller bare har en sund skepsis og tænker man kunne tage EU's såkaldte 'forsigtighedsprincip' seriøst.

Et fravalg skal desuden leve op til 'reglerne i EU's indre marked og til EU's internationale forpligtelser' – hvad det så nærmere bestemt vil sige?

Ukraine som EU's åbne bagdør for GMO

Efter kuppet i Ukraine har den nye regering i samarbejde med EU vendt op og ned på deres lovgivning om GMO. Det var tidligere helt forbudt, men i henhold til samarbejdsaftalen med EU åbnes der både op for GMO og for ud salg af landets landbrugsjord.

Når billige genmodificerede landbrugsprodukter fra Ukraines frugtbare landområder rammer EU's marked kan denne pludselige tilførsel af varer virke som en trojansk hest.

Især hvis TTIP får held med at afskaffe mærkningsreglerne.

Det nye forslag der forsøger at lulle os ind i troen på muligheden af at gennemføre nationale forbud mod GMO kan meget vel være et led i hele komplotet.

Massemord ved EU's grænser: EU-toppen og regeringerne har ansvaret

Af Kommunistisk Politik

Den 18.-19. april druknede omkring 700 flygtninge og emigranter ved et af de værste skibsforslis i Middelhavet, da deres skib kæntrerede og sank. Det skete i EU-farvand lidt syd for den italienske ø Lampedusa. Tilsyneladende var hovedparten uledsagede børn. Kun 28 blev reddet op i det tætbejærede og intenst overvågede stykke hav.

Middelhavet har længe været EU's gravkammer for uønskede flygtninge. Den ene katastrofe afløser den anden. Kun nye rekorder for massedød og hundreder af børneofre vækker nu anskrig og krav fra de borgerlige medier og ansvarlige politikere i kø ved håndvaskene, om at der skal gøres noget.

Sådan har det været i årevis. Når katastrofens billeder falmer, sker der ikke mere. De druknede glemmes – indtil næste rekord. Sker der noget, så er det nye bevidste tiltag for at begrænse adgangen for flygtninge, som med sikkerhed vil føre til flere døde.

Sådan nye tiltag er taget konstant. Ikke mindst med den stadige udbygning af det militære kystbevogtningsprogram Frontex.

Fra 1993 til 2006 døde hen ved 7000 mennesker i Middelhavet.

Europaparlamentet vedtog den 18. juni 2008 det såkaldte hjemsendelsesdirektiv, der kriminaliserer de mere end 12 millioner papirløse emigranter i EU. Det blev derefter national lovgivning over hele unionen og er en vigtig politisk og juridisk side af Frontex og Fort Europa-politikken.

I EU er emigrantstrømmen vokset til at ligne situation i USA med store indvandring over den mexicansk-amerikanske grænse, der reguleres op og ned i forhold til den amerikanske økonomisk tilstand. At krydse grænsen her har kostet tusindvis af menneskeliv.

Middelhavet er endnu dyrere i menneskeliv. Siden 2008 er antallet døde ved Fort Europas grænser bare vokset. De imperialistiske krige i Mellemøsten og de økonomiske og sociale tilbageskridt, der er en direkte følge af dem og af den økonomiske verdenskrise siden 2007-08 har f.eks. efterladt 30 pct. af ungdommen i de arabiske lande uden arbejde. Og uden noget, der bare ligner en beskedent social sikring som den danske.

Det fører til desperation. Men i modsætning til USA er der ikke kun tale om arbejdssøgende emigranter, der vil til EU. Der er også titusindvis og hundredtusindvis af krigsflygtninge og asylsøgende fra f.eks. den brutale borgerkrig i Syrien, fra de vestlige krigsødelæggelser i Afghanistan, Irak og Libyen og fra ISIS' terror.

I 2013 vakte katastrofen ved Lampedusa stor opsigt. I en kritisk artikel pegede Arne Hansen på EU's inhumane flygtninge politik tilbage til 90'ernes begyndelse som en direkte årsag til den.

I forbindelse med denne tragedie lovede EU igen at bremse massedøden i Middelhavet og hjælpe til at sikre emigranternes liv. Man gjorde det modsatte.

I 2014 krydsede omkring 219.000 mennesker Middelhavet i de faldefærdige og overfyldte både. Omkring 3500 druknede på vejen.

Fra 2015 har EU gennemført en skærpet patruljering i Middelhavet for at stoppe bådflygtningene. Det har virket. I de første godt tre måneder af 2015 er der kommet 35.000 asylsøgere og emigranter til EU over Middelhavet. Det er en væsentlig reduktion – mere end en halvering.

Til gengæld er der allerede druknet mere end 1600, medregnet weekendens 700 ofre, der ikke fik hjælp til at komme i sikkerhed.

Det 'solidariske' EU har samtidig overladt ansvaret og omkostningerne for både de døde flygtninge og dem, der når i land, til de umiddelbare modtagerlande – ikke mindst Italien og Grækenland, der selv er meget hårdt ramt af den økonomiske krise og det forføjede euro-projekt.

Ansvaret for det fortsatte massemord ligger hos EU-toppen og i EU-landenes regeringer.

Hvad de foretager sig – herunder hvad de IKKE gør for at redde og sikre flygtninge og emigranter, der i forvejen er ofre for den vestlige imperialisme og dens krige – er ikke bare en overtrædelse af menneskerettighederne og alle mulige konventioner. Det er kriminelt, forbryderisk, på linje med andre af kapitalismens forbrydelser, med dens øvrige krigsforbrydelser. Det er imperialismens og reaktionens modbydelige konsekvens.

**Solidaritet og fælles
fremtid**

*En progressiv asyl-,
flygtninge-, indvandrer- og
integrationspolitik*

*Du kan finde
Arbejderpartiet Kommunisternes
flygtninge- og indvandrerplatform
på kpnet.dk*

EU's svar på massedøden i Middelhavet: Vil sætte våben ind mod flygtninge

Udtalelse fra Stop Terrorkrigen

EU-topmødet om massedøden i Middelhavet havde kun et svar: Forstærk grænserne til Fort Europa – sæt skibe, fly og våben ind for at forhindre flygtningeskibene i at sejle ud.

Det ekstraordinære topmøde mellem EU-lederne skulle forhindre nye katastrofer i Middelhavet, hvor et rekordstort antal mænd, kvinder og børn er druknet i de første måneder af 2015. Men det havde ingen løsninger på den gigantiske humanitære krise.

Deres eneste svar var at garantere nye katastrofer – ved at forstærke Fort Europa og øge den militære grænsekontrol gennem 'grænsebeskyttelsesprogrammerne' Frontex og Triton.

Dette suppleres med planer om angreb på fartøjer, der bruges til at transportere flygtninge fra Libyen og andre lande, og dermed fysisk begrænse flugtmulighederne.

Der skal postes tre gange så mange penge i Triton-operationen i Middelhavet, end der er brugt til nu. De skal gå til flere helikoptere, fly, krigsskibe og besætninger til at stoppe flygtningene, der risikerer deres liv for at komme tolt uden midler til EU.

Humanitære løsninger af nogen som helst art blev ikke besluttet.

- Medmindre EU-landene går skridtet videre, vil flygtninge og migranter fortsætte med at drukne, og Europa vil igen have fejlet i at adressere tragedien på sit dørrin. Hvis Triton ikke kan ændres, så er Triton ikke løsningen, uanset hvor mange ressourcer man kaster efter det, siger Amnesty International.

EU vil ikke påtage sig et hverken humanitært eller juridisk ansvar for flygtningestrømmene, selvom EU's egen politik og handlinger er en hovedårsag til dem.

For EU ønsker at blive imperialistisk supermagt på verdensplan og fører en

krigerisk, imperialistisk og kolonialistisk politik over for Mellemøsten, Nordafrika og andre naboregioner.

At Middelhavet er forvandlet til en gravplads for tusindvis af nødlidende mænd, kvinder og børn, er et udtryk for, at EU's politik på dette som så mange andre områder – som euroen og unionsbygningen – er slået fejl og er med til at skabe kriserne og katastroferne.

TEMA EU bestemmer

Forudsætningen for at begrænse og stoppe dem er, at krigspolitikken og den kolonialistiske politik forkastes og hører op.

Kun fred, overvindelse af krigsødelæggelserne, genopbygning og jobs – uden imperialistisk indblanding – kan skabe fungerende samfund, som almindelige mennesker ikke behøver at flygte fra.

Danmarks, EU's, USA's og Israels stadige krige i Mellemøsten og Afrika er ulovlige og strider mod folkeretten. Ifølge international ret er anstifterne af

de ulovlige krige pligtige til at betale krigsskadeserstatninger.

EU fortsætter en kriminel politik, der kun vil forstærke den humanitære katastrofe ved at forstærke befæstningen af Fort Europa. Det er konsekvensen af at sætte militære midler ind mod flygtninge ved grænserne og ved inden for grænserne at jage og sende papirløse såkaldt illegale immigranter ud af EU, og ved at påtvinge diskriminerende hårde vilkår for dem, der faktisk tillades at komme og være her.

For at slippe igennem med krigene og den kriminelle politik har de herskende i EU brug for at oppiske fremmedhad og nationalchauvinisme, for at splitte befolkningsgrupper i forhold til nationalitet og etnisk oprindelse og sætte dem op mod hinanden. De har brug for at genoplive fascisme og nazisme.

Det er en dødbringende og dødsensfarlig kurs, der må gøres op med!

Progressive kræfter i Danmark og i hele EU må samles om disse akutte krav:

Humanitær hjælp til mennesker i nød!

Skrot Frontex og Triton!

Nej til Fort Europa!

Nej til krigenes, de asociale reformers og skruppedemokratiets regeringer

Klaus Riis' tale for Arbejderpartiet Kommunisterne på Den Røde Plads i Fælledparken 1. maj 2015.

1. maj i Fælledparken: Hvert år gør vi her status over arbejderklassens kampe og situation. Over fremskridt og tilbageslag. Over de kampe, vi står midt i. Over dem, som venter.

Kapitalisterne har for længst overvundet krisen, som arbejderne og det store flertal stadig betaler for. Opsvinget har længe fyldt aktionærernes beholdninger, ministerlønningerne og direktørgagerne.

Opsvinget er ikke nået til arbejderklassen. Ikke flertallet, ikke ungdommen. Det vil heller ikke nå dertil. Det er meningen, at de mange skal blive fattigere, mens de rige forgylder sig selv.

Derfor slås vi. Vi har set lufthavnsansatte og kabinepersonale kæmpe flot og indædt mod SAS, Norwegian og Ryanair og et styrt dyk mod bunden – for de ansatte. Vi har set skraldemændenes magt, da de i København kæmpede imod fyringer. Vi har set det store metrobyggeri efter EU's regler som en guldgrube for selskaberne af underbetaling, snyd og social dumping. Og vi har set, hvordan kampen mod social dumping bliver stærkere og stærkere.

Det er ikke kun arbejderne. Vi har set lærerne slå tilbage mod en beskiddet lockout iværksat af regering, stat og kommuner. Vi ser studerende fra 'Et andet universitet' besætte deres administration i protest mod nedskæringer. Mod koncernernes øgede kontrol med uddannelserne.

Klassekampen foregår for fuld udblæsning og på mange felter. Den vil blive kraftigere endnu, fordi angrebene i de kommende år ikke vil tage af, men blive forstærkede.

Der vil snart være folketingsvalg. Én ting har vi har lært til bunds: Hverken 'rød' eller blå blok stiller med en

Klaus Riis

1. maj 2015

regering, der forsvare arbejderne og det store flertals interesser. Det er kapitalens, det er EU's og de europæiske monopolvers regeringer. De asociale nyliberale reformers regeringer. Krigenes, militariseringens og skruppedemokratiets regeringer.

Hvad enten det bliver en ny omgang Thorning eller en ny omgang Luksus-Løkke. Vi kender dem. Ved, hvad de står for. Ved, at alt håb er ude for dem!

Skal man tro dem, findes der ingen alternativer til deres politik. Ikke en anden social model end deres, hvor de skændes om 10 pct. mere eller mindre af det samme skidt.

Der findes en anden vej. Solidaritetens og kampens vej. I centrum for en sådan politik står arbejderklassen. Det kræver, at der skabes et folkeligt og revolutionært alternativ til både

'rød' og blå blok.

I sidste ende må arbejderklassen og det store flertal vælge socialismen som fremtidens samfund og samfundsmodel. Det forudsætter, at produktionsmidlerne bliver samfundsejendom, og at arbejderklassen bliver den herskende klasse i en ny stat.

Her 1. maj samles vi og rejser en række krav, vi kæmper for lige nu, og som vi vil rejse og kæmpe for, uanset hvem der kommer til at danne regering.

Vi siger:

STOP DEN NYLIBERALE OFFENSIV – RUL DE REAKTIONÆRE REFORMER TILBAGE!

Væk med den hævede pensionsalder. Væk med sygedagpenge-, dagpenge- og kontanthjælpsreformerne. Væk med undervisningsreformerne osv. Væk med den gensidige forsørgerpligt for alle. Ikke flere asociale EU-reformer!

Vi kræver SOCIAL GENOPRETNING
NU!

Vi siger: STOP LØNTRYKKERI OG
SOCIAL DUMPING

Nej til privatisering af samfundsvær-
diene! Skab regulære jobs til alle på
arbejdsmarkedet!

Stop hetzen mod arbejdsløse og kon-
tanthjælpsmodtagere.

Vi slås for en 6 timers arbejdsdag, 30
timers arbejdsuge.

Vi siger:

SOLIDARITET I STEDET FOR OP-
SPLITNING OG HETZ!

Rul fremmedfjendtlige love tilbage.

Vi siger:

Bevar retsundtagelsen! Vi kræver fol-
keafstemning om Bankunionen! Vi si-
ger nej til de multinationales handelsaf-
tale TTIP og kræver, at forhandlingerne
mellem EU og USA stoppes.

Vi siger UD AF EU.

Vi siger Nej til et Danmark i krig! Nej
tak til nye kampfly til 30 milliarder og
meget mere! Brug pengene på velfærd
og social genopretning.

Vi siger: Stop dansk krigsdeltagelse.
For alliancefrihed og uafhængighed.

Der er hårdt brug for solidaritet i alle
disse kampe. Ingen kan sejre alene og
uden støtte fra andre. Arbejderne har
brug for solidariteten fra arbejdsplad-
serne. Fredsbevægelsen, EU-modstan-
den, de sociale bevægelser har brug for
hinanden. Alle har brug for at gå sam-
men og for solidariteten for at sejre i en
skærpet klassekampssituation.

Og der er brug for international solida-
ritet – mod imperialismen, mod krige-
ne, mod de multinationale. Med det pa-
læstinensiske folk, med alle kæmpende
folk. Klassekampen spidser til overalt.

Fjenderne er de samme. De kan besej-
res med enhed, kamp, organisering og
sammenhold.

Og husk:

SOCIALISMEN ER FREMTIDEN

Working poor eller genvej til lykke

Forleden stod jeg i kø ved en hæve-
automat på Amagerbrogade. Foran
mig stod en mor med sin lille dreng.
De var ikke iklædt mærketøj, men
afspejlede heller ikke specielt fattig-
dom, hvilket på den anden side kan
være svært at aflæse. Jeg bemærkede
drengens store interesse for automa-
tens procedure. Det var måske første
gang, han oplevede automatens lyk-
saligheder. Da moren på sikker vis
havde puttet sedlerne i pungen og
pungen ned i tasken, hørte jeg dren-
gen spørge:

*- Mor, hvorfor har vi ikke sådan en
væg derhjemme?*

Hans glinsende øjne strålede om
kap med hans naivitet. Der venter
ham mange overraskelser i li-
vets skarpe kanter.

Der snakkes om opsving – og
det har der været gjort i adskil-
lige år. Siden nytår er det et
faktum, at aktionærer har holdt
fest fra dag ét. Ejendomsmarkedet har
også taget et par spring fremad. Der
har i samme periode ikke været gave-
poser til folk på overførselsindkomst.
Overenskomsterne har understreget
reallønsmæssigt for de arbejdende, og
afstraffelsen af dagpengeberettigede
er stadig ikke tilendebragt. Det tilsyn-
neladende opsving har været til glæ-
de for et minimalt mindretal.

Jeg har læst, at millioner af arbejdere
(7% af befolkningen) i USA lever un-
der den officielle fattigdomsgrænse
– trods fuldtidsansættelse! Det kaldes
working poor. De amerikanske arbej-
dere i fastfoodbranchen protesterede
i sidste uge over deres mindsteløn på
7,25 \$ i timen. De kræver en fordob-
ling. I Tyskland, EU's økonomiske
lokomotiv, er hver tiende arbejdende
fattig: 1,3 millioner har brug for so-
cialhjælp – efter lønudbetalingen!

I Danmark er den 15-årige Jo-
sephine Bjørnbo netop blevet fyret
fra McDonald's, fordi hun glemte at
spørge tre kunder, om de også ville
købe 'Chili Cheese Tops'. Josephine
går i 9. klasse følte sig presset til at

arbejde 30 til 40 timer om ugen. Som
ung underlagt undervisningspligt må
man højst arbejde 12 timer om ugen
i skoleuger.

Fastfoodbranchens profitbehov er
umætteligt – på linje med den øvrige
monopolkapital.

Vejen ud af fattigdommen og udbyt-
ningen kan antage flere veje. Mange
voksne får det samme glinsende look
i øjnene som den lille dreng ved hæ-
veautomaten, når de finder ud af, at
de kan vinde 575 millioner kroner i
Euroлото. Puljens størrelse har truk-
ket en voldsom interesse med sig i
kølvandet. Mange har følt sig kaldet
til at kaste et lod i vægtskålen:

*- Man vinder ikke, hvis ikke
man spiller, siger de.*

Langt de fleste, jeg har
snakket med, er af en anden
opfattelse:

*- Hvad skal man bruge 575
millioner til? Man kan aldrig
nå at forbruge dem!*

Men hvad skal man da så bruge
575 millioner kroner til? Min kone
fik den pudsige ide, at puljen kunne
foræres til de 50.000 mest fattige dan-
skere, bevirkende 10.000 til hver som
et plaster på såret. Eller rettere: Det
hjælper som en skrædder i helvede.
Min farfar, som var jernbanearbejder
i det østjyske, brugte den kendte ud-
tryksmåde: *Når det er koldt, varmer
det kun i kort tid at pisse i bukserne.*

Men hvis vi derudover fordeler de
30 milliarder kr., som skal foræres
til våbenindustrien som betaling for
kampfly, så kan der jo rettes op på en
del☺ Problemet for personer på kon-
tanthjælp er så, at de bliver fratrukket
overførselsindkomsten af tilsvarende
størrelse☹

Ved nærmere eftertanke får vi næppe
vægge, der spytter penge ud, ej heller
gaver fra oven eller fra kasinoer – og
slet ikke fra 'rød' eller blå bloks po-
litikere, der på ansvarlig vis vil føre
imperialistisk politik.

Der er en anden vej ...

Reno

Arbejderklassens internationale kampdag landet rundt

Under røde faner 1. maj 2015

Fotoreportage
Kommunistisk
Politik

Landet over manifesterede kravet om et opgør med krigs-, krise- og unionspolitikken sig. Ikke mindst ved Rød 1. maj i Munkemose, Odense, og på Den røde plads i Fælledparken. Fra fredsscenen i Tangkrogen i Århus blev der sagt Nej tak til nye kampfly, mens krigsminister Wammen forsvarede oprustningen ved LO's arrangement. Der er to linjer landet over.

1. maj 2015 på Den røde Plads i Fælledparken blev en stor succes. Der var pænt fyldt med mennesker fra start og endnu flere til slut. Trods et par mellemlygende byger. Der var gode taler af Lave Knud Broch, Folkebevægelsen mod EU, Klaus Riis, APK, Zenia

Grynberg om fascisme i Ukraine og Kiev-regeringens krig mod Donbass, Hussein al-Husseini, formand for Palæstinensisk Forening i Danmark og Yavuz Inelkci, Nazim Hikmet Kulturföreningen.

Der var sceneinterview med Katrine Aagaard, faglig sekretær PLS og dialog mellem Gerd Berlev og Lizette Lassen, Tid til fred og Nej tak til nye kampfly. Der var hilsener fra Luftens helte om kampen mod Ryanair.

Og der var masser af musik – fra gamle arbejdersange og folkemusik til rock af alle slags – fra scenerne både i Århus, Odense og København.

Den røde Plads i Fælledparken København (Foto: Erling Skov Madsen)

Hussein Al-Husseini

De tre stjernekonferenciers

Oktober Bogcafe udendørs

Lave K. Broch, Folkebevægelsen mod EU

Yavuz Inelkci, Nazim Hikmet Kulturförening

Zenia Grynberg

Gerd Berlev og Lizette Lassen

Ron Ridenour, Rød 1. maj i Munkemose, Odense

Fredsscenen i Tangkrogen, Århus

Katrine Aagaard

Masser af stemning

Røde Horn

Rød 1. maj i Munkemose, Odense

Folkebevægelsen mod EU's bod på Tangkrogen i Århus

EU bestemmer efterhånden det meste – og blander sig i resten

Tale af Hans Hansen, medlem af Folkebevægelsen mod EU's landsledelse, ved Rød 1. Maj, Munkemose i Odense 2015.

Det er ikke hver dag, man bliver inviteret til et 1. maj-møde med paroler som Nej til bankunion og TTIP-aftale, Bevar retsundtagelsen, Danmark ud af EU. Der er ikke så mange steder, man diskuterer netop disse vigtige budskaber.

Det glæder mig af et godt EU-modstanderherte – men hvorfor er EU ikke på dagsordenen på alle 1. maj-møder? For EU blander sig næsten i alt, også overenskomster, faglige rettigheder osv. osv.

Det skyldes mange ting, men nok mest, at EU-tilhængerne, flertallet i folketinget og pressen ikke synes, det er noget, vi skal beskæftige os med.

Vi skal ikke diskutere det, fordi det er alt for kompliceret for almindelige mennesker, som efter deres, EU-tilhængerne, opfattelse må være for dumme til at forstå vigtigheden af endnu mere EU.

Den danske befolkning har jo stemt nej både til Maastricht-traktaten og euroen tidligere. Så derfor skal vi kun involveres, når vi skal give mere magt til EU.

Derfor kommer vi til at stemme om retsundtagelsen senest næste forår. Den afstemning kan politikerne ikke komme uden om. Men vi kommer ikke til at stemme om Bankunionen eller om handelsaftalen mellem EU og USA – TTIP.

For der er jo risiko for, at vi igen stemmer forkert.

Der er i Folkebevægelsen mod EU's øjne ikke meget, der kan komme op på siden af EU, når det drejer sig om forringelser for helt almindelige arbejdende mennesker.

Og på en 1. maj, arbejderklassens internationale kampdag, vil det være naturligt at tale meget om EU.

Men sådan bliver det ikke. Hoved-

budskabet på de fleste 1. maj-møder vil være, at vi skal stemme på Rød blok til folketingsvalget, for de er nemlig mere sociale og retfærdige end Blå blok. Vil vi få at vide.

I en ideel verden ville det sikkert være sådan, men vi lever ikke i en ideel verden. Jeg tror, der er rigtig mange, der har svært ved at se forskel på den politik, som Løkkes blå regering førte, og den politik, som Thornings "røde" regering har ført i de sidste snart fire år.

I Folkebevægelsen mod EU hævder vi, at det er svært, for ikke at sige umuligt, for en regering at føre en anden politik end den neoliberale politik, der bliver ført, og som en kommende regering – uanset om den er rød eller blå – vil videreføre.

Ikke fordi de er onde mennesker, men fordi de har lagt indflydelsen ned til EU's overnationale bureaukrati. Det er altså EU's planer og EU's retningslinjer, der følges hele tiden.

Derfor bliver alt eller næsten alt klappet af med EU, så regeringen ikke kommer i karambolage med de regler, forordninger og direktiver, som EU dikterer.

Det virker derfor noget hult, når man fra LO- og FTF-toppen kritiserer rege-

ringen for at føre den dårlige og sociale politik, som regeringen virkelig fører, uden at nævne, at det er iscenesat og orkestreret af EU og EU's institutioner.

Lidt historie!

I 1986 havde vi det, der blev kaldt pakkeafstemningen – det var afstemningen om EU's indre marked.

EU's indre marked arbejder for fri bevægelighed for varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdskraft, og det er hovedhjørnestenen i EU's stadig voksende magt. Det er det indre marked, som bruges som murbrækker for mere og mere union.

Maastricht -traktaten, euroen, Lisabon-traktaten, østudvidelsen osv. er hjælperedskaber i denne kamp om mere magt til EU.

Hvad betyder det indre marked for ganske almindelige arbejdende mennesker?

Det lyder jo meget godt med de fire rettigheder. Kapitalens, varernes, tjenesteydernes og arbejdskraftens frie bevægelighed. Det er da rart med al den frihed, ikke?

Det siger alle lige fra Folketinget til arbejdsgiverne og de fleste fagfor-

eninger. Men er der ikke en bagside af denne såkaldte frihed?

For EU's indre marked går jo ud på at fjerne alle hindringer for denne frie bevægelighed. Vi mener helt klart: Ja, der er en stor bagside!

Arbejdskraftens fri bevægelighed betyder, hvis en arbejdsgiver i f.eks. Danmark synes, at lønnen til en dansk arbejder er for høj, så kan han hyre billigere arbejdere fra andre lande. Bare se på Metro-byggeriet, se på utroligt mange byggepladser, se rundt om i landbruget – og vi kunne blive ved.

Resultat: Vores lønninger kommer under pres.

Hvis en arbejdsgiver synes, at det er for svært at komme af med folk hurtigt nok, så ansætter man folk via et vikarbureau. De er meget lettere at komme af med og kan oftest spises af med en betydelig lavere løn. I tusindvis af danske arbejdere kommer hvert år til at arbejde for mindstelønnen inden for deres område, fordi de skal konkurrere med lavtlønnede, ofte vikar-ansatte, fra alle andre EU lande.

Det hævdes, at vikarer har de samme rettigheder som fastansatte. Det har de nok også på papiret, men vi ved jo alle, at papir er taknemmeligt. Fagforeningerne har i hvert tilfælde ikke indtil nu fået redskaber, der kan sikre dette.

Det, vi har set i Danmark og for den sags skyld i næsten alle EU-lande, er, at lønningerne er gået ned, arbejdsforholdene er blevet forringede, pensionsalderen er steget, pensioner er blevet forringet – og værst er det gået ud over de lande, der er gået med i euroen.

Se bare Grækenland, Spanien, Portugal, Italien.

Jeg har brugt en del tid på at fokusere på arbejdskraftens fri bevægelighed. De andre såkaldte friheder – kapitalens, tjenesteydelse og varernes fri bevægelighed – har også konsekvenser, men det må blive en anden gang.

Men som om det ikke er nok med det indre marked, så har EU og USA igen nogle år diskuteret, skal vi sige *et større åbent marked*.

Det kaldes The Transatlantic Trade and Investment Partnership, eller TTIP, men det er sikkert ukendt for rigtig mange. 'Handelsaftalen mellem EU og USA' er nok mere kendt ... men der er

tale om meget mere end en handelsaftale. Alt tyder på, at det skal ende med at blive Det Indre Marked Plus.

Selve aftalen bliver forsøgt solgt som en god måde at sikre handelen og vareudvekslingen mellem EU og USA. Men den skal samtidig sikre, at de store grænseoverskridende koncerner får magt over markedet og stor indflydelse på lovgivningen.

Det er kommet frem, at man under TTIP opretter et såkaldt uvildigt organ, der skal kontrollere, om en medlemsstats lovgivning har givet firmaet et tab. Det kan være forhøjelse af en mindsteløn, et forbud mod tilsætningsstoffer, ændring af miljøregler og lignende.

Hvis dette uvildige organ vurderer, at firmaet har lidt et tab på, lad os sige på en milliard kroner, så sendes der en regning til det pågældende lands myndigheder, som så bare har at betale – afgørelsen kan nemlig ikke ankes. Det bliver altså skatteyderne, der kommer til at betale.

TEMA EU bestemmer

Det er faldet nogen for brystet i bl.a. Tyskland og Frankrig, men ikke så meget i Danmark. Det betyder jo, at et lands lovgivning kan presses af store firmaer, uden at landet kan stille noget op.

Det satte forhandlingerne lidt i stå, men fra EU's side ønsker man en sådan aftale.

Derfor har EU-kommissionen foreslået, at medlemslandene hvert år laver en liste med påtænkte lovforslag, og så kan et udvalg under TTIP foretage en screeningsproces for at klarlægge, om lovgivningen har indflydelse på virksomhedernes indtjening, og gøre landene opmærksom på dette.

Hvis lovgivningen alligevel bliver gennemført, så kan sagen indbringes for det såkaldt uvildige organ under TTIP.

Mon ikke, at det vil få mange regeringer til at ryste på hånden? Det er faktisk ufatteligt, at man på den måde vil lade store kapitalinteresser påvirke eller må-

ske direkte diktere en lovgivning.

Men det er altså det, man ønsker EU's side. Så målet er mere magt til de store koncerner og EU, men det stopper ikke her.

Vi skal også med i en bankunion, hvis det står til regering og folketing. En bankunion, der betyder, at det er EU, der skal bestemme, om en dansk bank skal lukke eller ej, og som kommer til at betyde, at danske skatteydere skal være med til at dække tab i banker rundt i EU.

Samtidig mister Folketinget og banktilsynet det meste af deres indflydelse. Men det ser ud til at passe Helle, Løkke m.fl. ganske godt.

Der er en vis skepsis i mange kredse, men politikerne var i går ude og berolige os med, at de ikke går med til noget, hvis det ikke er godt for danskerne. Især boligejerne.

Den tror vi så på, og så på den med julemanden, for vi har aldrig nogen sinde oplevet, at politikerne har lovet noget, de ikke har tænkt sig at holde. Har vi vel?

Vi skal bare give EU mere magt, mener de.

Inden der er gået et år, skal vi stemme om afskaffelse af vores retsundtagelse. En undtagelse, vi fik, fordi vi i 1992 sagde nej til Maastricht-aftalen – som lavede EF om til EU.

Den gør, at Danmark selv kan bestemme sin retspolitik. Det er vigtigt for et land, at man kan det, vil jeg gerne understrege.

Men grunden til, at vi åbenbart ikke længere selv skal bestemme vores retspolitik, er, at vi skal stoppe den grænseoverskridende kriminalitet. Det siger vores statsminister Thorning og oppositionsleder Løkke og hele EU-lobbyen.

Men hvis man ikke ønsker en kontrol med det indre markeds fire friheder, så vil det være svært at hindre den grænseoverskridende kriminalitet.

Derfor skal vi naturligvis bevare vores retsundtagelse og se lidt mere på de problemer, EU's indre marked giver.

Og så kan Danmark lave et retssamarbejde med EU, ligesom Norge og en lang række andre lande har gjort det. Apropos Europol, så er Rusland med i Europol, men Thorning siger, vi risike-

rer at blive smidt ud. Tankevækkende, ikke?

Det giver den fordel, at så kan der kun ske ændringer, hvis der er enighed om det.

Har vi først afgivet EU retten over vores retspolitik, så kan EU ændre reglerne til enhver tid. Vi skal ikke give EU mere magt!

Jeg startede min tale med at undre mig over, at der ikke er ret mange, der sætter fokus på, at EU efterhånden bestemmer det meste og blander sig i resten.

Og EU gør det på en måde, der gør det nærmest betydningsløst, om man stemmer på det ene eller andet parti, i hvert tilfælde hvis man ønsker at tro på partiernes valgløfter. Vi har jo set, at løfter har en tendens til kun at holde til valgaftenen.

Derfor skal der fra mig og Folkebevægelsen mod EU lyde følgende opfordring:

Når du stemmer til det kommende valg, så stem ud fra, hvad din politiker mener om EU – det er alligevel EU der bestemmer – og er du imod EU, så stem på en erklæret EU-modstander.

Vi får først magten tilbage til det danske folketing, når vi kommer ud af EU.

Derfor ikke mere magt til EU!

Vi skal bevare vores retsundtagelse!

Vi skal ikke med i TTIP og Bankunionen!

Danmark skal ud af EU!

Hvad er OPP?

Nu kommer en svensk plejehjems-snylter til Kolding.

I Kolding har man fået et nyt superplejehjem. Det er ikke tit, noget sådant sker, så det burde jo være en god nyhed. Den har i hvert fald fået flot reklame. Og flot ser det ud. Den er lige efter Corydons, Sass Larsens og Lørikes vækst- og valgplaner.

Men man har lukket op til flere rotter og snyltere ind ad både for- og bagdøren. En af dem er det svenske Attendo Care, der skal stå for driften de næste 20 år sammen med Kolding Kommune.

Attendo Care er et af de mest skandaleramte plejehjemsfirmaer i Danmark og Sverige gennem de sidste 30 år. De har solgt hjemmehjælp og anden "omsorgsservice" til danske kommuner for milliarder siden midt i 1990'erne. Og aldrig betalt en krone i selskabsskat.

En klog skatterevisor, Chresten Amby, forklarede Attendos skattefidus i dokumentaren "Danmark sælger ud", så det var til at forstå. Firmaet er ikke bare et svensk plejehjemsfirma. Det ejes af en stor multinational kapitalfond, IK Investment Partners.

Kapitalfonden opretter et fiktivt firma, der udsteder lån til den enkelte lille Attendo-virksomhed til ågerrenter. Alt overskud forsvinder til betaling af tårnhøje ågerrenter og bliver til nul skat på papiret. Renteindtægter fra det fiktive firma i Luxemburg forsvinder videre i skattely i USA. Det er en kendt fidus i EU-systemet.

Tillykke, Kolding Kommune, I har omfavnet en rigtig vinder!

Der har ellers ikke manglet advarsler. Ud over kendt skattesvindler fik dårlige arbejdsforhold for de ansatte Helsingør Kommune til at trække sin udlicitering

Dorte Grenaa
på KPnetBlogs

af plejen tilbage, for at Attendo Care ikke skulle vinde den igen.

Der har også været mange skandaler fremme om, hvad firmaets metoder har betydet for de ældre selv og deres pårørende. I Sverige oplever almindelige folk, at ældresektoren nærmest er brudt sammen, efter den er blevet udliciteret i stort omfang og pengene suget ud af det offentlige system.

Man spørger jo sig selv, hvorfor kapitalfonde som Attendo får lov til at rase den offentlige sektor.

Svaret er, at der ikke må rokke ved, at den offentlige omsorg skal udliciteres til

privat forretning. Det er et must for både blå og 'rød' blok. Og et diktat fra EU. Sådan er det bare.

Deres problem er, at folk er imod det. Derfor er det godt med firmaer som Attendo Care, der kan bevise, at man ikke tjener penge på ældreomsorg – hvis man gjorde, ville man jo betale skat af indtægten.

Og derfor er plejehjemmet i Kolding heller ikke bare en almindelig udlicitering til et privat firma. Det er en OPP. Det kan lyde som en ny psykisk diagnose. Men det er en økonomisk en af slagsen. OPP er dansk-engelsk slang for Offentlig-Privat-Partnership.

Kolding kommune og kapitalfonden Attendo har oprettet et fælles driftsfirma med en 20 år lang kontrakt. Hvordan mon det regnskab ser ud?

Både blå og 'rød' blok er vilde med OPP. Efter ti års forsøg er det endelig lykkedes for dem.

Aktionsdag Tid til fred: Et initiativ, der har vist nye veje for fredsbevægelsen og krigsmodstanden

Aktionsdagen Tid til Fred 6. april/2. påskedag i København fik demonstreret, at krigsmodstanden fortsat er levende bredt i befolkningen, og at kravet om, at Danmark opgiver sin permanente krigsdeltagelse, er et bredt folkeligt krav.

Den borgerlige propaganda, der forsvarede ufreden og de profitable krige, har ellers af letforståelige grunde erklæret fredsbevægelsen for død. Derfor herskede der også dyb stilhed om antikrigsaktiviteterne i mainstream-medierne både før, under og efter actionsdagen. På den baggrund var mobiliseringen rigtig flot, med hundreder af deltagere. Det var tilmed på en fridag, hvor mange tog ud af byen for at møde foråret.

Den borgerlige presse kunne ligesom rigtig mange københavnere ikke undgå at bemærke aktiviteterne. Men mens medierne tav om dem, sluttede mange af københavnere sig til dem – blandt andet med mængder af underskrifter imod det planlagte køb af nye kampfly

Aktionsdagen har vist nye veje for antikrigsbevægelsen. Selve formen var ny: en kombination af aktioner og begivenheder, der ikke blot foregik ét sted på ét tidspunkt, som en traditionel demonstration, men en kombination af aktioner og aktiviteter samtidig mange steder i byen, der bragte budskaberne frem – et fredsløb til udvalgte mål, hotspots på forskellige pladser, en fredsmarch, aktionsteater på stationer, S-tog og i TV-byen – og en stor manifestation dagen igennem på Den røde plads ved Nørrebrohallen, der var omdannet til Fredens plads.

Men også karakteren af manifestation var ny. Det var ikke en enkelt eller et par krigsmodstanderorganisationer, der indkaldte til den. Det var ikke en gruppe partier og organisationer. Det var en bred samling, åben for alle organisationer og enkeltpersoner, der kunne slutte op om de to hovedkrav:

stop for dansk krigsdeltagelse og stop for købet af krigsfly.

Ny krigsmodstand

Dermed skabtes der rum for partier og organisationer, faglige organisationer, ungdomsorganisationer af forskellig art, EU-modstandere, folkelige bevægelser, klima- og miljøinitiativer, antifascistiske, antiimperialistiske, humanitære, menneskerettigheds- og solidaritetsorganisationer, og flere endnu. Der blev skabt plads til dem alle, så de kunne komme ud også med deres særlige budskaber. 36 organisationer og initiativer sluttede sig til actionsdagen – og det er bare en begyndelse.

Denne åbenhed er principiel: Kampen for freden og modstanden mod militarisering er ikke kun en sag for venstreorienterede, men har en bred folkelig basis.

Initiativet 'Tid til fred – Aktiv mod krig', som stod bag actionsdagen, fortsætter sit arbejde. Det er en samling af gamle og nye unge krigsmodstandere. En del har været aktive tilbage fra starten på krigen mod Afghanistan og Irak,

og nogle endnu længere. Aktionsdagen viste, at fredsbevægelsen spænder over alle generationer.

Den åbne proces, som initiativet gennemførte som forberedelse, betød, at det nødvendige skabende og initiativrige klima blev udviklet. Det var derfra, ideerne til nye kamp- og organisationsformer udsprang.

Arbejderpartiet Kommunisterne har været med hele vejen igennem og vil fortsat støtte den videre udvikling af 'Tid til fred – Aktiv mod krig' og genoplivningen af fredsbevægelsen.

Mediernes tavshed afspejler de to politiske blokkes ønske om, at krigsmodstanden forsvinder. Den skal ikke blande sig i valgkampen. Den skal ikke sætte kampflyene på dagsordenen, eller at Danmark stopper sin medvirken i de kriminelle krige eller en ny kaprustning.

Det er der flere meninger om. Kampagnen 'Nej tak til køb af kampfly' fortsætter som en landsdækkende kampagne, der netop vil markere sig i valgkampen for at bremse flykøbet og sætte freden på dagsordenen.

Og netop det landsdækkende samarbejde mellem alle de forskellige kræfter, der er imod krigen og dansk krigsdeltagelse, mod kostbar oprustning og militarisering, er et af de nye skridt, en fornyet og forstærket fredsbevægelse nu står over for at tage.

Aktionsdagen har vist nye veje og nye muligheder.

Kommunistisk Politik

Tid til fred/Aktiv mod krig samler den aktive krigsmodstand i København. Under den igangværende valgkamp sætter den fokus på at stoppe indkøbet af nye kampfly.

Følg den på www.tidtilfred.nu og facebook Tid til fred

For en 1. maj af enhed, kamp og organisering

1. maj-appel fra Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer

Proletarer og arbejdende, undertrykte folk i alle lande!

Denne 1. maj – arbejdernes internationale kamp- og solidaritetsdag i alle lande – står vi over for en voksende imperialistisk offensiv.

I de lange kriseår, som har ruineret et enormt stort antal arbejdere, lovede de borgerlige regeringer og storkapitalens institutioner et nyt økonomisk opsving, som skulle give beskæftigelse, velstand og et godt liv.

Men arbejdernes og folkenes lidelser er ikke ovre. De krisetiltag, regeringerne har vedtaget, pålægger os nye afsavn.

Udbytningen i fabrikkerne bliver stadig mere uudholdelig, samtidig med at arbejdsløsheden pisker løs på arbejdere og unge. Mere end 200 millioner arbejdsløse over hele verden er på jagt efter det job, kapitalismen ikke længere er i stand til at levere.

Fattige bønder, fiskere, små håndværkere og pensionister lider alle under kapitalismens åg. Stadig tungere skattebyrder læsses på de fattiges skuldre.

1. maj demonstrerer vi i gaderne for at hævde vores interesser, for at slå dem tilbage, som angriber arbejderklassen og andre udbyttede lag i folket!

Lad os besvare kapitalens offensiv ved at bygge en mægtig arbejderklassefront, lad os skabe kamporganer, som består af arbejdere fra alle politiske retninger, så vi sammen kan forsvare os mod kapitalisterne, de rige og deres regeringer!

Kun ved at skabe og organisere modstanden i arbejderklassens brede lag i en enhedsfront vil det være muligt at besejre den kapitalistiske offensiv og forhindre, at de rettigheder, som de arbejdende har tilkæmpet sig, bliver taget fra os. Kun sådan kan vi give ny

kraft til kampen for at gøre en ende på et samfund, hvor mennesker udbytter andre mennesker.

I de senere år har den herskende klasse demagogisk gjort et stort nummer ud af sit 'demokrati' og sin 'frihed'. Men denne samfundsklasse har meget længe ikke bragt andet med sig end reaktion og undertrykkelse af folkets brede masser, en undertrykkelse, som nu spreder sig over hele verden.

I forsøget på at undslippe krisen og den økonomiske og politiske ustabilitet indsætter borgerskabet reaktionære, arrogante og autoritære regimer. De nedtramper arbejderes demokratiske rettigheder med vold, de har kriminalisering og undertrykkelse af den sociale protest som regeringsmetode.

Kapitalen og dens regeringer går til angreb på fagforeningerne med det formål at afskaffe de kollektive overenskomster. Strejke- og organisationsretten begrænses, nogle steder er den endda afskaffet. De vil kriminalisere arbejderens ret til at føre klassekamp.

Samtidig spreder de imperialistiske kræfter fremmedhad og racisme, de indfører love og tiltag mod flygtninge og immigranter, som dermed gøres til syndebukke.

Imperialismen viser igen, at den betyder reaktion over hele linjen, den forstærker social og national undertrykkelse. Det borgerlige demokrati er i forfald og viser sit sande ansigt som monopolernes diktatur.

1. maj demonstrerer vi overalt mod de reaktionære og fascistiske tiltag, mod antifolkelig undertrykkelse,

mod fremmedhad og racisme!

Som svar på imperialismens og borgerskabets antidemokratiske politik, som svar på afviklingen af vores friheder og rettigheder, danner vi brede folkefronter og giver dermed nye impulser og styrke til modstanden!

Kun ved at forene alle ofre for kapitalismens hærgen omkring arbejderklassen, kun ved at organisere fronter og folkelige alliancer sammen med de ægte proletariske kræfter og venstrekræfter, med de antiimperialistiske og antifascistiske kræfter og de konsekvent demokratiske kræfter, vil det være muligt at standse den borgerlige reaktion, at besejre fascismen og bane vejen for virkelige arbejder- og folkeregeringer, som vil gøre slut på undertrykkelsen af folket.

Regeringerne i de imperialistiske lande og deres overnationale institutioner (FN, IMF, EU osv.) bliver ved med at tale om fred. Men aldrig før i efterkrigstiden har der været så mange krige og så megen spænding, reaktionære borgerkrige og våbenkapløb som det, vi nu ser.

Den stadig mere ujævne økonomiske udvikling, den uforsonlige konkurrence om markeder og råstofkilder, kontrol over indflydelsessfærer og ønsket om at læsse følgerne af krisen over på rivalerne skærper for hver dag, der går, modsætningerne mellem de imperialistiske og kapitalistiske røvere indbyrdes.

Forberedelse af nye røverkrige er blevet et grundlæggende element i det imperialistiske borgerskabs inden- og udenrigspolitik. Vi ser konsekvenserne i de væbnede konflikter, interventioner og imperialistisk indblanding i Afrika, i Mellemøsten og i Asien, i Østeuropa, i Latinamerika.

USA er stadig den ledende imperialistmagt og ønsker at have kontrol med andre fremvoksende magter. Kina, Rusland, Tyskland og andre imperialistiske og kapitalistiske lande tåler stadig min-

dre den nordamerikanske dominans; de sigter på at bryde dollarregimentet og fremme deres egne interesser. Frankrig forsvare sine interessesfærer med våbenmagt.

I kampen for herredømme opægger de imperialistiske forbrydere chauvinisme, de støtter og finansierer fundamentalistiske religiøse grupper for at skabe betingelser for nye militære interventioner, for at lemlæste suveræne lande og for at slå progressive folkelige og nationale kampe ned. Vægten af de imperialistiske modsætninger rammer de undertrykte folk og nationer systematisk, som det er tilfældet med det palæstinensiske og det kurdiske folk, som til trods for de brutal aggressioner, der har været udsat for, modigt fortsætter kampen for retten til selvbestemmelse.

Lad os på 1. maj-dagen, og også ved markeringen af 70-året for fascistens nederlag, gennemføre store demonstrationer mod de imperialistiske krigsforberedelser!

Vi kan blokere vejen for krigsmagerregeringerne med arbejderklassen og folkenes antiimperialistiske enhed og kamp, med de revolutionære kræfter for folkelig og national modstand.

Kun med arbejdernes enhed og internationale solidaritet kan vi sætte en stopper for imperialismens krigeriske og aggressive politik, for rovet af naturressourcerne, for våbenkapløbet, for den blodige reaktionære og imperialistiske terror, og dermed åbne vejen til socialisme, for en politik for fred og solidaritet mellem folkene.

Proletarer og arbejdende, undertrykte folk i alle lande!

Til trods for den voldsomme kapitalistiske offensiv, den reaktionære politik og krigens vinde, som blæser, vokser arbejdernes manifestationer og kampe, som ikke finder sig i at måtte opgive skanse efter skanse, og som ikke ønsker at betale for krisen og hjælpe udbytterne til et 'opsving'.

Arbejderklassen vender stærkt tilbage på slagmarken. Fra Indien til Tyrkiet,

fra Brasilien til Kina, fra Grækenland til Polen, fra Australien til Canada, fra Mexico til USA rejser protesterne sig igen mod udbytteregimerne, mod arbejdsløshed og fattigdom.

Millioner af arbejdere, minearbejdere, udbyttede arbejdsfolk, transportarbejdere osv. går i strejke for at sikre arbejde og brød. De kræver respekt for kollektive overenskomster og for fagforeningerne, de modsætter sig de love og projekter, som underminerer deres sociale rettigheder og garantier, og siger nej til flere ofre, til fyringerne, til lønslaveriet.

Millioner af fattige bønder, småproducenter og offentligt ansatte rejser sig mod de forringede arbejds- og levevilkår, mod de sociale nedskæringer, for at gøre en ende på monopolernes undertrykkelse af det store flertal i samfundet.

Unge og studenter er aktive i kampen for arbejde, i forsvaret af det offentlige uddannelsessystem, mod de borgerlige regeringers nyliberale programmer og finansoligarkiets institutioner.

Arbejderkvinderne og kvinderne i de laveste sociale klasser går i spidsen for modstanden mod nedskæringspolitikken, den skærpede undertrykkelse og udbytning, mod krigspolitikken og truslerne mod økosystemet.

Lad os 1. maj synliggøre de revolutionære kræfter i arbejderklassen og blandt de øvrige arbejdende, lad os styrke kampenheden mellem de udbyttede og undertrykte mod den kapitalistiske offensiv, mod reaktionens angreb og faren for imperialistisk krig!

Mens arbejdernes og folkets kamp vinder i styrke og radikaliseres, er de revisionistiske, socialdemokratiske og opportunistiske ledere på banen med deres klassesamarbejdspolitik. De taler om 'reformer', men for at hjælpe kapitalismen og styrke det nuværende samfunds grundlag. De gør fælles front med borgerskabet og tilslører populismens og fascistens karakter over for masserne. De prøver at forhindre arbejderklassen i

at gå til kamp og prøver at spalte dens kræfter og afvæbne den ideologisk, politisk og organisatorisk, så den ikke bliver i stand til at imødegå den kapitalistiske offensiv.

Uanset borgerskabets og dets lakajers propaganda viser kendsgerningerne, at kapitalismen ikke evner at afskaffe massearbejdsløshed, fattigdom, fascisme og krig. Den er ikke i stand til at garantere det overvældende flertal af kvinder og mænd og unge et værdigt liv, en fremtid med fred og social udvikling.

Derfor må dette samfund slås sønder af arbejderklassens og folkenes revolutionære kamp og erstattes af en mere fremskreden social og økonomisk orden: socialismen, det kommunistiske samfunds første fase. Det er den eneste udvej af kapitalismens blindgyde.

Historien viser, at uden ægte marxistisk-leninistiske partier, som leder proletariatet i kampen om magten, uden kamp mod opportunismen, er det umuligt at nedbryde imperialismen og gennemføre kampens mål om social og national frigørelse. Uden dette er det umuligt at eliminere borgerskabets privatejendom og bygge en socialistisk planøkonomi.

Derfor maner vi til enhed 1. maj mellem kommunisterne og kæmpende arbejdere under marxismen-leninismens og den proletariske internationalismes banner. Vi opfordrer til at opbygge stærke kommunistiske partier og organisationer, hvor de ikke findes, og til at styrke dem, som allerede findes, og til at forstærke det revolutionære proletariats internationale enhed.

Længe leve 1. maj, arbejderklassens internationale solidaritets- og kampdag i hele verden!

Leve 70-års dagen for sejren over det fascistiske uhyre!

Frem mod store enhedsdemonstrationer overalt!

Arbejdende kvinder og mænd, undertrykte folk i alle lande, forén jer!

April 2015

For socialisme og international solidaritet!

Af Irans Arbejderparti (Toufan)

Første maj 2015 demonstrerer millioner af arbejdere sammen med progressive kræfter rundt om i verden mod det kapitalistiske system og imperialismens barbari og krigstrusler mod undertrykte folk. Den første maj går millioner af mennesker ud på gader og pladser og demonstrerer mod økonomisk uretfærdighed, krig, vold, sociale nedskæringer, arbejdsløshed, fattigdom, sult, fascisme og racisme.

Hvad sker der i Iran?

Iran befinder sig i en dyb økonomisk krise. Det islamiske kapitalistiske regime har ved at have tilpasset sig til Verdensbanken og Den internationale valutafond radikalt forringet arbejderne økonomiske situation. Privatiseringer fortsætter i højt tempo. Inflationen er ifølge den iranske nationalbank 24 procent, men ligger rent faktisk på mere end 40 procent. Efter afskaffelsen af støtten til svage grupper i samfundet er madpriserne derpå steget med 45-50 procent. Ifølge officielle rapporter lever 80 procent af befolkningen i fattigdom. Mindstelønnen for arbejderne i det nye år er ca. en dollar i timen og en hån mod arbejderne i Iran. Påstanden om, at Den islamiske republik har stor støtte blandt de fattige, er et bedrag uden sidestykke.

Irans Arbejderparti (Toufan)

Arbejderne i forskellige sektorer fortsætter deres kamp for demokrati, bedre løn og bedre arbejdsforhold og for dannelse af selvstændige faglige organisationer. Titusinder af lærere har i den seneste uge demonstreret i de fleste større byer i Iran imod den rådende økonomiske elendighed og forlangt bedre lønninger, og at fængslede arbejdere og lærere skal løslades. Hundredvis af faglige aktivister og faglige ledere sidder i dag i fængsel og udsættes for tortur.

Regimet hverken vil eller kan imødekomme arbejderne og de øvrige samfundsgruppers behov og fortsætter dermed at regere med vold, terror

og undertrykkelse. Denne reaktionære politik gavner alene den mafialignende kapitalistklasse og imperialismen. Regimets brutale angreb på arbejderklassen og småfolk samt alle anderledes tænkende må skarpt fordømmes.

Vores parti tager – samtidig med at det kæmper for demokrati, retfærdighed og frihed – også klar og tydelig stilling mod USA-imperialismens og zionismens indblanding i Irans indre anliggender.

Irans atomenergiprogram og Vestens hykleri

Barack Obama fortsætter sin aggressive imperialistiske politik og udsætter sammen med Israels zionistiske regime det iranske folk for fascistiske krigstrusler.

Den 7. april 2015 blev der truffet en aftale mellem Iran og landene i '5+1'-gruppen (5+1 er de fem stater i sikkerhedsrådet + Tyskland) om den iranske atomenergi. Iran lovede at reducere sit atomprogram for de kommende 10 til 15 år og acceptere regelmæssige internationale inspektioner. Aftalen indebærer blandt andet, at Iran skal lukke en tredjedel af de centrifuger, som producerer uran, og må godtage omfattende internationale inspektioner.

Gustavo Delgado lever: Kravet om opklaring af den brutalt myrdede leder i den revolutionære folkefront stod centralt i 1. maj protesterne i det centrale Mexico City og foran parlamentet

Folkefronten i Tunesien på gaden 1. maj

Iran har accepteret ikke at berige uran over 3,67 procent i mindst 15 år. For at få spalteligt materiale til en atom-bombe kræves, at uranet beriges til 90 procent. Til gengæld lovede USA og dets allierede, at sanktioner mod Iran skulle ophæves. Kort sagt har sanktionerne tvunget det iranske regime til at acceptere USA-imperialismens diktat. Præcis det samme tragiske scenario, som Irak og Libyen blev ramt af, gentages i dag i Iran.

Iran skal forhindres i at opbygge et fredeligt atomenergiprogram, mens Israel, som har besat flere lande, får lov til at besidde 40-200 atombomber uden protester. Iran udsættes for ulovlige sanktioner, mens Israel, som har startet flere brutale krige, ikke er ramt af nogen sanktioner. USA indledte sanktionerne allerede i 1996 under Clinton, sanktioner, som alvorligt har skadet Irans økonomi og dets samarbejde med ledende europæiske økonomier som Tyskland og Frankrig. Nogen kontrol af Israels kernevåbenvirksomhed vil ikke forekomme, og heller ikke af f.eks. USA's kraftige atomvåbenmodernisering. Så sublime er forholdene i verden. Og de dominerende massemedier fremfører ingen kritik af dette hykleri. Ja, USA er virkelig stadig "verdens politibetjent".

Irans Arbejderparti (Toufan) fordømmer skarpt den koloniale aftale '5+1' og gentager atter, at regimer, som undertrykker deres egne folk og underku-er de sande antiimperialistiske kræfter, er dømt til at acceptere imperialistiske diktater. Det iranske præsteskab har truffet sit valg. Kompromis med "den store satan" for sin overlevelse, hvilket er et forræderi mod det iranske folk. Det er den samme kurs, som Libyens præsident Muammar Gaddafi håbede at overleve på. Historien har vist, at han tog fejl, og derfor styrtedes han af imperialismen.

Hvorfor angrebskrig mod Yemen?

Nu er endnu en angrebskrig indledt i Mellemøsten. Denne gang er det en koalition anført af kongediktaturet Saudi-Arabien, som bomber Yemen og dets folk. Den 26. marts 2015 tog det saudiske flyvevåben kontrol med Yemens lufterum. Der er foregået angreb på den af Houthis-oprørerne kontrollerede hovedstad Sanaa, som har betydet mange døds ofre og store ødelæggelser. Hidtil er 3700 mennesker blevet dræbt og såret, og titusinder er blevet hjemløse. Ni andre diktaturer i regionen, fra Marokko i vest til De forenede arabiske emirater i øst, deltager i det militære angreb. Også USA bidrager til bombningerne med logistisk støtte og efterretningssinformationer. Saudiernes forsøger at tegne et billede af, at bombningerne er en humanitær indsats for at redde det yemenitiske folk.

USA-imperialismens terrorkrig i Yemen og regionen i øvrigt er en vigtig årsag til den nuværende kaotiske udvikling i landet. Men samtidig er den voksende trussel fra al-Qaida og IS et anvendeligt argument for USA's fortsatte indblanding. USA deler saudiernes frygt for et mere Iran-venligt styre i Sanaa.

Men der ligger også en større strategisk interesse bag deres langvarige indblanding i Yemen, nemlig kontrollen over Bab el Mandeb-strædet. Det er den smalle passage mellem Adenbugten og Det røde hav. Her færdes fragtskibe fra hele verden, som har passeret eller skal passere gennem Suezkanalen. Dette er en af verdens vigtigste søforbindelser og angives at omfatte otte procent af verdenshandelen. Kontrollen over Yemen er afgørende for kontrollen over Bab el Mandeb-strædet og indirekte en stor del af verdensøkonomien. Det er ikke noget tilfælde, at USA passer på og sender to af sine krigsskibe til strædet for at skabe "sikkerhed og ro i regionen"!

Irans Arbejderparti (Toufan) opfordrer alle progressive kræfter til at fordømme Saudi-Arabien angreb på Yemen og den vestlige imperialismes indblanding med USA i spidsen i Irak, Afghanistan, Syrien, Somalia, Sudan, Ukraine osv. og vise solidaritet med det palæstinensiske folks befrielseskamp mod den zionistiske besættelsesmagt Israel.

1. maj 2015

Irans Arbejderparti (Toufan)

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen Facebook forum

Twitter @kpnetdk

Lyt til Oktober Radio på speaker

Deltag på kpnet.dk/blogs

Tegn abonnement på månedsbladet
Kommunistisk Politik

kontakt: kompol@apk2000.dk

Borotba: Solidaritet mellem arbejdende mennesker i Ukraine kan stoppe udplyndringen og mordene

Den antifascistiske og revolutionære ukrainske venstrefløjsorganisation Borotba ('Kamp') slås for enhed mellem alle arbejdende ukrainere imod fascisme og reaktion, og imod både ukrainsk højrenationalisme og stor-russisk nationalisme, der splitter langs nationale og etniske linjer. Borotbas medlemmer blev drevet i eksil eller tvunget under jorden af det nuværende Kiev-regime og rammes af det nyligt vedtagne forbud mod kommunistiske organisationer og virksomhed.

Det følgende er deres 1. maj-udtalelse. Borotba lykønsker alle ukrainere på Arbejdernes Internationale Kampdag.

For ikke så længe siden opfattede vi 1. maj som en start på grillsæsonen med en rituel march under det røde flag og som tid til fester med vennerne. Nu er det en dag ladet med ny betydning for os.

Ukraine ligger i ruiner. Donbass bløder, fabrikker lukker, lysene går stadig oftere ud i byerne, folk har mistet deres arbejde og opsparinger, pensionisterne har knap til overlevelse. På et enkelt år er landet forvandlet fra en fattig europæisk magt til en forarmet og tilbagestående krigshærget koloni. Nu kan ukrainerne kun misundes med hensyn til levestandard og livskvalitet af de alermest undertrykte afrikanske lande.

Dette er alt sammen sket lige for øjnene, og virkeligheden har overgået selv de vildeste negative spådomme og forventninger.

Nu

Vi bliver bestjålet: Rentesatserne er steget til mere end det tredobbelte, vores møntfod hryvnia er faldet til mindre end en tredjedel, lønninger og pensioner reguleres ikke, så IMF er tilfreds, skatterne er fordoblet.

Vi bliver dræbt: Tabene blandt soldater og civile ved kampene overgår den

sovjetiske hærers tab på ti år i Afghanistan; millioner er blevet flygtninge, har mistet deres hjem og ejendom. Den 2. maj, på årsdagen for tragedien i Odessa, mindes vi dem, som gav deres liv i forsvaret af deres ret til sandhed og retfærdighed.

Plakat opsat illegalt i Odessa den 29. april. Den opfordrer til at vælte det nuværende regime og mindes ofrene for den fascistiske massakre i en fagforeningsbygning i Odessa den 2. maj 2014.

Vi gøres tavse: Den ny regering har udløst politisk terror og dræber journalister og politikere, som vover at være uenige med deres "europæiske" herskere. De, som ikke har villet eller kunnet tage til udlandet, er blevet smidt i fængsel, hvor de er blevet udsat for tortur og blevet dræbt uden rettergang.

Vi forbydes: Den lov, som forbyder kommunistisk ideologi, efterlader ingen tvivl om, hvem der er kommet til magten, og hvilken slags "demokrati" der venter os. Antikommunisme er et af fascismens kendetegn.

Vi bliver fyldt med løgn: Den hadske atmosfære i medierne forvrænger folks bevidsthed, journalister er blevet krigspropagandister og vil aldrig være i stand til at skrive eller tale sandhed, efter uigenkaldelige forandringer i sinde og ødelæggelse af personligheden. I en tid, hvor det at fortælle sandheden er livstruende, foretrækker mange at tie eller forlade Ukraine.

Hvad må der gøres?

I dag er 1. maj igen en kampdag. Den eneste måde at stoppe fattigdom og terror på er solidaritet.

Solidaritet mellem alle arbejdende mennesker i Ukraine, minearbejderne i Pavlovgrad, lærerne i Kiev, arbejderne i Kharkov, stålarbejderne i Dniepr, skibsbyggerne og havnearbejderne ved Sortehavet, bønder i Podolia og Galicien vil sammen med Donbass' minearbejdere og militser sætte en stopper for plyndringen og mordene og sætte Ukraine tilbage på udviklings-, demokratiets og socialismens vej.

Borotba appellerer til alle ukrainere, som er trætte af at vente og ønsker at handle:

- Producer og spred løbesedler hver eneste dag (har du brug for hjælp, så kontakt os) – begynd med en enkelt løbeseddel om dagen.
- Lav anonyme konti på de sociale medier og lav propaganda dér.
- Mal graffiti på gaderne i din by.
- Diskuter med familie og venner, fortæl om arbejderprotesterne i Ukraine og solidaritetsaktionerne i udlandet.
- Anvend sikkerhedsforskrifter, oplys aldrig dine virkelige data i propagandaarbejdet, gør brug af den anonyme internet-browser TOR.
- Tag del i alle de sociale protester: minearbejdere, Tjernobyl, arbejdere, lærere, investorer berøvet deres opsparing, soldatermødrenes protester, de er alle dele af det ukrainske folk, de er alle vores allierede.
- Fortæl om dit arbejde på Borotbas webside. Vi må vise, at Ukraine kæmper, og inspirere andre.

Videre til sejren!

Oversat af Kommunistisk Politik efter Greg Butterfields engelske oversættelse.

Tyrkiet: Alle ledere af Taksim Solidaritet frifundet

Alle de 26 anklagede i sagen mod Taksim Solidaritet er blevet frikendt. Var de blevet dømt, kunne de have fået op til 14 års fængsel. Det er en vigtig sejr – men Erdogan-regeringen vil fortsætte sine politistatsmetoder over for kritik og opposition. 1. maj vil blive en test i forhold til de nye skærpede sikkerhedslove. Der indkaldes igen til demonstration på Taksim-pladsen.

En domstol i Istanbul har den 29. april frikendt 26 ledere af Taksim Solidaritet, der koordinerede de brede folkelige protester mod Erdogan-regeringen i forbindelse med forsøget på at omdanne Gezi-parken til en byggeplads.

Protesterne bredte sig over hele landet og forlangte regeringens afgang. Der blev slået hårdt ned. Adskillige blev dræbt, mange såret og hundredvis fængslet og siden stillet for en domstol.

De ledende aktivister fra Taksim Solidaritet – heriblandt fremtrædende intellektuelle og politiske og faglige ledere – var anklaget for at forstyrre den offentlige orden og organisere ulovlige protester gennem de sociale medier.

128 organisationer var med i paraply-initiativet Taksim Solidaritet. Blandt de 26 anklagede var Ender Imrek og Ercüment Akdeniz, to medlemmer af ledelsen af EMEP, APK's tyrkiske broderorganisation.

Også fem medlemmer af den daglige ledelse, der ud over samme anklager som de øvrige også blev beskyldt for at danne en 'kriminell organisation', blev pure frikendt. De stod til 14 års fængsel, hvis de var blevet dømt.

Skueprocessen blev indledt i 2014 og har varet næsten et år.

Mücella Yapici, bestyrelsesmedlem af Fagforeningen for tyrkiske advokater, ingeniører og arkitekter, og en af de fem hovedanklagede, konstaterede:
- Vi blev alle frikendt. Det var en absurd sag, som havde til hensigt at stemple

Bannere fra Tyrkiets Arbejderparti EMEP ved demonstration på Taksim-pladsen i Istanbul. Regeringen forbød demonstrationer der 1. maj og politiet angreb demonstranter, der ville derhen. Der afholdes valg til det tyrkiske parlament den 7. juni 2015 for at vælge 550 delegerede.

Taksim Solidaritet som en kriminel organisation.

Undertrykkelsen fortsætter

Menneskerettighedsorganisationer som Amnesty International har hele vejen igennem fordømt retssagen som en skueproces og har forlangt anklagerne droppet, siden den blev indledt i 2014.

- Jeg hilser afgørelsen velkommen, men sagen skulle aldrig have været for retten til at begynde med, siger Andrew Gardner fra Amnesty.

Retssagerne mod Taksim Solidaritet udløste en omfattende international protestbevægelse. Frifindelserne er en vigtig sejr, men de får ikke Erdogan-regeringen til at holde inde med repressionen.

Emma Sinclair-Webb fra Human Rights Watch betegner dommen som uvæsentlig for den tyrkiske regering:

- At bringe dens kritikere for en domstol er en metode til at mis-kreditere og chikanere dem, siger hun.

Erdogan har gentagne gange beskyldt deltagerne i Gezi Park- og Taksim-protesterne for at være 'terrorister' og har lovet en endnu hårdere linje mod demonstranter og protester i gaderne.

For en måned siden vedtog det tyrkiske parlament en række nye sikkerhedslove, som Amnesty International betegner som 'drakoniske'. De giver politiet myndighed til at skyde demonstranter og tilbageholde arresterede i længere tid. Torturen i tyrkiske fængsler har været berygtet i årtier.

Erdogan fortsætter med at undertrykke al opposition og skabe et stadig mere autoritært system i Tyrkiet.

Levent Tuzel, tidligere formand for det tyrkiske Arbejderparti EMEP, nu parlamentsmedlem fra Istanbul-kreds.

Sæt kryds i kalenderen Rødt og revolutionært sommertræf ved Vadehavet

Uge 31, fra torsdag den 30. juli – søndag den 2. august 2015

Invitation til fire spændende dage med politik og kammeratskab. Det bliver intense dage med diskussion og aktivitet, men også med tid til afslapning i det spændene naturområde ved Vadehavet (tæt ved Ribe) og mulighed for at træffe nye og gamle venner og kammerater. Sommertræffet er åbent for alle progressive for alle aldre.

Program:

★ Fra Ribus til Ryanair ★
Ungdom mod nyliberalisme
★ Opgør med ghetopolitik og fremmedhad ★ Ud af EU
★ Folketingsvalg2015 ★
Kampen om Kobane ★
og meget mere.

Tilmelding og kontakt for mere information

Telefon 91 86 28 82
hverdag 14-18
Oktober Bogbutik,
Vesterfælledvej 1B, 1750
København V
info@oktobernet.dk

Arrangører: Foreningen
Oktober, APK, DKU m.fl.

Økonomisk Indsamling 15. maj – 1. juli

STØT APKs 1. maj, STØT Oktobers Bogbutikker og den kommunistiske presse og medier.

Politisk var det meget flotte 1. maj markeringer, vi fik holdt i år i København og Odense. Trods regn og køligt vejr. Mange politiske boder, talere og deltagere. Flot musikprogram. Næste år bli-

ver endnu bedre, der er meget at bygge på. Det koster mange penge, ligesom bogbutikkerne, blad og Internet. Vi skal have fyldt kassen op inden kommende udgivelser og næste års 1. maj.

Socialismens, anti-imperialismens, den sociale kamps talerør får KUN bidrag fra vores politiske venner og støtter.

EN RØD POLITIK MED VILJEN TIL EN ANDEN FREMTID - DET ER VÆRD AT STØTTE!

Bidrag med hvad du kan. Både engangsbetrag og – meget gerne – et fast månedligt støttebeløb.

Tak for alle Jeres bidrag i løbet af året.

Indbetal på Oktobers konto:

Bankkonto
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271

Paraden

og dens opspil er nu i fremdrift,-
folketingsvalget. Erhvervslivet kan
vælge frit på partibogstaverne.-
Én havde dog gennemskuet katastrofen
ved dette sammenbragte orkester -
dirigenten. En lille tone prøvede
i passager at skille sig ud - Enhedsfløjten -
men i det store og hele i samklang
med de øvrige. Da besluttede dirigenten
at møde op på valgdagen og i stemmeboksen
sætte et stort X - over hele
stemmesedlen - for at gøre denne
uansvarlig.

N.B.

Ved indbetaling af 150 kr.
tilsendes et ark med støttemærker

Nyttearbejde og prinsgemaler

Se nøje på denne glade mand med den lille fikse brille. Han er en glad mand, fordi han nåede at blive familiesammenført i Danmark før den lokale verden gik af lave i 1972 og Danmark meldte sig ind i EF.

Som bekendt er han indvandret fra Frankrig og tilsyneladende har han klarret sig godt uden hverken nyttearbejde eller overflødig danskundervisning på en sprogskole. Man lærer jo dansk på arbejdspladsen, så ham her ville have haft alle chancer for at kunne lære at sige "røde pølser" uden accent, hvis han havde hængt lidt mere ud med pølsemageren.

Hvis han var mødt op på et jobcenter i dag, ville han være omfattet af et EU cirkulære, som giver alle vandrede arbejdstagere positiv særbehandling herunder ret til tolk, når de henvender sig på et jobcenter. Derfor har kommunerne sikkert rigtig store udgifter til rumænske og italienske tolke.

Havde han derimod været statsborger i et land udenfor EU, f.eks. Tyrkiet, ville han være omfattet af helt andre regler, så snart han havde fået lov til at opholde sig her. Han vil så have været omfattet af integrationsloven og vil, hvis det står til den siddende regering, have ret til et ulønnet nyttejob eventuelt på et slagteri. En rettighed almindelige arbejdsløse danskere allerede har. Fin integration.

I øvrigt en gammel plan udtænkt af Naser Kader dengang han var radikal folketingsmedlem. Dansk lærer man på arbejdspladserne – ikke på sprog-

Immigrantbesøg hos Højer Pølser

skolerne. Og kom ikke og sig, at Naser ikke har klarret sig godt i Danmark.

Har fanden i en glad brandert skabt nyttearbejdet? Nej det har fanden ikke. Ulønnet nyttearbejde er blevet skabt ved lov af den siddende SR-regering med Helle Thorning i spidsen.

Helle og hendes unge kolleger Mattias Tesfaye og Peter Hummelgaard gør i disse dage meget ud af at pointere, at hun ikke i sin tid stemte for den sidste dagpengereform men bare har brugt ca. 4 regeringsår på at føre den ud i samfundslivet. Det skal hun huske at sige til valg møderne.

Mattias og Peter minder hende nok også om, at hun skal huske at fortælle de danske arbejdere, at det var hende, der stod i spidsen for indførelsen af ulønnet nyttearbejde. Heldigt for Helle, at hun har Mattias, også kaldet "den glade overløber".

Når fanden bliver gammel går han i kloster – Helle gør international karriere.

Beate Wiberg

OKTOBER BOGBUTIK

København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 91 86 28 82

Åbningstid:
alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83

Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C

Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Fyraftenspolitik:

Onsdag den 27. maj kl. 16.30 – 18.

Socialisme er fremtidens samfundsform – hvorfor.

Hvad er socialisme – hvordan kæmper vi for den.

Oplæg og debat. Åbent for alle. Lidt mad og drikke kan købes.

Politik, debat, musik, bøger, kunst.

Oktober Kultursted, Vesterfælledvej 1., 1750 København V

Et flertal af danskerne siger nej til nye kampfly

Et flertal af danskerne er modstandere af at indkøbe nye kampfly for 30 milliarder kroner. Pengene skal hellere bruges på velfærd, som f.eks. skoler, daginstitutioner, plejehjem og hospitaler viser en ny meningsmåling.

60% af befolkningen deler dette synspunkt – hvad der står i skærende kontrast til det store flertal af de politiske partier i Folketinget. De sætter i stedet turbo på oprustningen, mens de skærer ned og fjerner det sociale sikkerhedsnet uden at ryste på hånden.

Hvis man ser på tallene i undersøgelsen, og hvordan de forskellige partiers vælgere ser på dette, er de konservative vælgere de mest opbyggende i forhold til krigspolitikken, men også blandt dem foretrækker 40 % at droppe kampfly til fordel for velfærd.

NEJ TAK TIL NYE KAMPFLY er en kampagne, som vil stoppe købet af de nye kampfly. På tværs af partiskel og åben for alle. Den er med til at udtrykke flertallets holdning.

Vi har ikke brug for krigene og krigsflyene – og vi siger: DROP KØBET!

Men begge de to regeringsblokke vil have Danmark med i krig. Igen og igen. Når Det Hvide Hus kalder, står både Thorning og Løkke parat.

Politikerne forsøger at gøre de nye kampfly til et spørgsmål om 'forsvar' mod aggression. Men hvor meget forsvaret har der været i Danmarks mange krige, der er ført i de seneste år?

Var vi truet af Afghanistan, Libyen eller Irak? Næppe. Ligeså lidt som vi aktuelt er truet af Rusland.

Vi er snart midt i valgkampen. Vi er

flertallet. Vi må forlange at politikerne respekterer dette flertal. Budskabet er klart: Nej til nye kampfly. Vælg en anden kurs NU! Brug pengene på velfærd! Det er det virkelige valg.

NEJ TAK TIL NYE KAMPFLY opfordrer det brede flertal i befolkningen, der ønsker velfærd fremfor oprustning til at blive aktivt.

Gå ind i valgkampen med dette krav! Og stil politikerne til ansvar! Deltag i kampagnen NEJ TAK TIL NYE KAMPFLY

Meningsmålingen er lavet af Gallup for Enhedslisten.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 5 - 2015

TEMA: EU BESTEMMER

Valgkamp er ... s. 2

Working poor s. 3

Skjult oprustning s. 6

TTIP: Stærk modstand s. 8

Massemord ved grænsen s. 10

1. maj 2015 s. 12

Under røde faner s. 14

EU bestemmer det meste s. 16

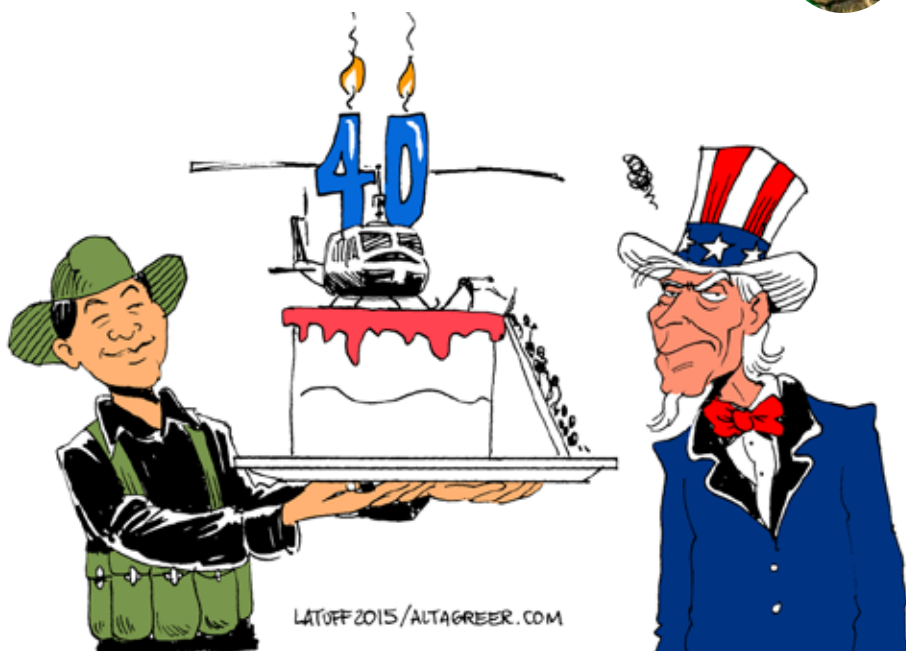
CIPOML Enhed – kamp
– organisering s. 20

Irans Arbejderparti s. 22

Borotba: Ukraine s. 24

Taksim frikendt s. 25

Verden ifølge Latuff

Det er nu 40 år siden USA tabte Vietnamkrigen